

ΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ

Η

ΤΑ ΛΙΣΧΗ ΤΗΣ ΕΝΕΣΤΟΣΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ Ο ΣΦΑΓΙΑΣΜΟΣ

Η

Η ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝ. ΤΣΕΓΚΟΥ

Πρώην Πρωτοδικου Πατρών,

**ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ**

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΥ

4867.

091

TS

23.945

57945
75
091760

Κυριακῶ Τσεγκῶ

Τὸ πορημάτιον τοῦτο περὶ τῆς ἀπαγχονιζομένης κατὰ τὸ 1867 δικαιοσύνης ἀνατίθημι τῇ Ὑμετέρᾳ σκιᾷ, Σεβαστὲ Πάτερ. Ἄφ' ἧς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἤλθοι καὶ τὸν κόσμον αὐτὸν ἔγγων τὰ πρῶτα δόγματα τῆς ἠθικῆς ὑφ' ἡμῶν ἐδιδάχθη, καὶ χωρὶς οὐδὲ κατὰ κεφαλὰν γὰ παρακλήσω τῆς χαραχθείσης μοι ὑμῶν ὁδοῦ βαδίξω πάντοτε, συνφθὰ καὶ τοῖς θελοῖς δόγμασι, τὴν ὁδὸν τῆς εὐθύτητος, τομιζῶν τοιουτοτρόπως διὰ καὶ τὸν Θεὸν ὑπηρετῶ καὶ τὴν σκιάν σου τοῦ σεβαστοῦ μοι πατρὸς εὐχαριστῶ.

Συγγράφων τὸ παρὸν τῶν μικρῶν δυνάμεών μου πορημάτιον, κολυχεύομαι γὰ πιστεύσω διὰ οὐ μικρὸν χύνω φῶς εἰς τοὺς ζητοῦντας ὁπωσδήποτε γὰ γνωρίσωσι τὰ αἷτια τῆς χαλαρώσεως τῆς δικαιοσύνης, καὶ τίλος ἔρεκεν, ἐπὶ τῷ προυχήματι πάλιν αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης, μύρια δσα ἐντὸς τοῦ βωμοῦ τοῖς δικαστηρίοις τελοῦνται ὄργια, ἐρχόμενα οὐχὶ πλέον πρὸς περιστολὴν τῶν κατὰ τὴν ἀενοχῆ πατρίδα ἡμῶν διαπρατομένων ἐγκλημάτων, ἀλλ' ἀπεναντίας εἰς πολυπλασιασμὸν αὐτῶν, καὶ ἀφιερῶν τῇ ὑμετέρᾳ σκιᾷ τοῦτο. Σεβαστὲ Πάτερ, ζητῶ γὰ δώσω πάνδημον δεῖγμα τοῦ πρὸς σὲ ἀπεριοριστοῦ σεβασμοῦ μου διὰ τὰ ὁποῖα κατ' οἶλον μοι προσήνεγκες πρῶτα μαθήματα ἠθικῆς διδασκαλλας, μὴ δυνάμενος ἄλλως πῶς γὰ ικανοποιήσω τὴν ὑμετέραν σκιάν.

Ἐγραφοι ἐν Πάτριας τὴν 22 Ἰουλίου 1867,

Ὁ υἱὸς σου

I. ΤΣΕΓΚΟΣ,

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἐπεθύμουν τῇ ἀληθείᾳ κἀγὼ, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα, νὰ καλύψω μὲ μέλαινα πέπλον τὴν σημερινὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὰ αἴσχη τῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' ἐσωτερικῇ ἐνδόμυχος φωνὴ τὰ σπλάγχνα μου κατασπαράττουσα δὲν μ' ἀφίνει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἤσυχον. Ἐὰν ὡς δικαστὴς δὲν ἠδυνάμην νὰ πράξω τοῦτο, ὡς ιδιώτης δὲν κωλύομαι ποσῶς, ἀλλ' ἀπεναντίας καὶ ὑπογρώσεις πρὸς τοῦτο μοὶ ἐπιβάλλεται ἀνωθεν, ἵνα δώσω λόγον εἰς τὴν κοινῶν τῶν Πατρῶν, ἣτις ἐπὶ δύο περίπου ἔτη μ' ἐξένισε λίαν φιλοφρόνως, καὶ εἰς τὸν δικηγορικὸν σύλλογον αὐτῆς τὸν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀμέτοχον φατριασμοῦ, εἰς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, καὶ νὰ καταδείξω καὶ τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἔθνεσι τίνι τρόπῳ διοικεῖται ἡ τάλαινα Ἑλλάς.

Ὅσον τῷ ὄντι ἐπιθυμητὴ καὶ ἐπιζήλος εἶναι ἡ θέσις τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ μάλιστα τοῦ λειτουργοῦ τῆς Θεμίδος ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι, τόσον ἔντιμον τὸ τοῦ ιδιώτου ἀξίωμα, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ πᾶν συνταράσσεται, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἔθνους καὶ τὰ μεγαλείτερα ἀξιώματα ἀνατίθενται εἰς χεῖρας ληστῶν καὶ κακούργων.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ κάμω ἀρχὴν τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἔργου, ὅπερ ἐπεχείρισα, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρακαλέσω θερμῶς τοὺς ἀναγνώστας, ὅπως ἀφισρώσωσι στιγμὰς τινὰς πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ παρόντος ὑπομνήματος, διότι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἴδωσιν ὕβρεις καὶ διαπληκτισμοὺς, ἀλλὰ τὸν τρόπον τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι

διοικήσεως, τὸν τρόπον τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, τὴν παραλοσίαν τοῦ ἔθνους, τοῦ ἔθνους ἐκείνου, οὗ τὸ ἔδαφος ἔτι καὶ νῦν ποιίζεται μὲ πολύτιμον αἷμα.

Ἀπεκδυόμενος ἤδη τὴν δικαστικὴν τήβανον καὶ κατερχόμενος, τῇ βουλήσει τοῦ ἐπαξίως διευθύνοντος τὰ τῆς δικαιοσύνης Κωνσταντῆ τοῦ Λομβάρδου, τοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τῶν λαζαρόνων, καὶ τῇ ἀγρίᾳ συνάρσει τοῦ διευθύνοντος, κακῆ μοίρα, καὶ εἰς κρημνὸν ὠθοῦντος τὸ σκάφος τῆς πολιτείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Κουμουνδούρου, εἰς τὴν τοῦ ιδιώτου ἔντιμον τάξιν, αισθάνομαι, χάριν τῆς ἀληθείας, χάριν τῆς κοινωνίας τῶν Πατρῶν, καὶ χάριν τῆς ἀναιδῶς περιυβριζομένης δικαιοσύνης, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ παρασιωπήσω τοὺς λόγους καὶ τὰ αἷτια, ἅτινα προεκάλεσαν τὴν παῦσιν μου, ἀλλὰ νὰ φέρω εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον μάτην μάτην ὑψοῖ τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῆς σφαγιαζομένης ὅλον ἐν δικαιοσύνης, τὰς ἀνηθίκους καὶ βεβήλους πράξεις τῶν ὀργάνων τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ἅτινα λαβόντα εἰς χεῖρας ὡς σπάθην τὴν τάλαινα δικαιοσύνην ἐξέρχονται πανστρατιὰ ὑπὲρ τῶν μὲν, κατὰ κατὰ τῶν δὲ, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἐκεῖνοι μὲν ἔχουσι τὸ ἄδικον, οὗτοι δὲ τὸ δίκαιον ἢ τὰνάπαλιν.

Ὅχι, φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρύπτονται αἱ ἀναιδεῖς καὶ ἀποτρόπαιοι αὐταὶ πράξεις, καὶ νὰ καλύπτονται πάλιν μὲ τὸν πέπλον αὐτὸν τῆς δικαιοσύνης, καθόσον εἶναι τ' αὐτὸ ὡς νὰ θέλη τις νὰ κρύψῃ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ παγωμένου ὄφιν. Πρέπει νὰ ἐκριζώσωμεν τὸν σάρακα αὐτὸν, διότι μαραίνεται ὀσονούπω καὶ πίπτει νεκρὸν τὸ δένδρον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ δὲν θὰ δυνηθῶμεν τότε ἢ ξύλα ξηρὰ νὰ συλλέξωμεν.

Ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, ἣτις ἐζήτησε διὰ τῆς

καταστροφῆς πάσης ἠθικῆς ἀρχῆς νὰ κρατήσῃ τὰς ἡνίας τοῦ κράτους, ἥτις διὰ τῆς ἀγοροπωλησίας τῶν συνειδήσεων ἐζήτησε νὰ διατηρήσῃ τὰ γλυκύτατα χαρτοφυλάκια, ἅτινα γέμουσιν ἡδονῶν, ἐπιπεσοῦσα κατὰ τῶν λειτουργῶν τῆς θέμιδος, παύει ἀδιακρίτως ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου λειτουργοῦ αὐτῆς, καὶ τὰ ἀργυρώνυτα αὐτῆς ὄργανα ἔρχονται ψάλλοντα ἐπινίκεια καὶ διθυράμβους ὑπὲρ τῶν αἰσχρῶν τούτων πράξεων τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδῶμεν ὅμως τί θέλει ἀπαντήσῃ ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς Παλιγγενεσίας καὶ φίλος μας Κύριος Μινουσαῆς ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων, αἵτινες ἐκτίθενται κατωτέρω. Δὲν ἔρχομαι διὰ λόγων κενῶν νὰ ἐξιστορήσω αὐτάς, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων, δι' ἐπισήμων λέγω ἐγγράφων, ἔχων πάντοτε ἐν ἑαυτῷ τὴν συναίσθησιν, ὅτι καθ' ὄλον τὸ διετές τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου διάστημα ἐξεπλήρωσα μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὸ καθήκόν μου, ὡς τοῦτο γινώσκουσι κάλλιον παντὸς ἄλλου οἱ ἀξιότιμοι φίλοι μου **Κοι. Χ. Παπαηλιοῦ, Εἰσαγγελεύς καὶ πλείστοι ἄλλοι ἐκ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν, τῶν διακρινομένων ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος καὶ ἐπὶ ἠθικῇ,** ὡς τοῦτο ἐπεσφράγισεν αὐτὴ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἰδιοτρόπου μὲν, ἃς μοὶ συγχωρηθῆ ἡ φράσις, εἰς τὰς **ιδέας του, ἀλλ' ἐντιμοτάτου καὶ ἀνωτέρου παντὸς λόγου Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου Κ. Προβелеγκίου,** ὅστις πλείστας ὅσας δικογραφίας ἐνταῦθα εἰς Πάτρας ἐμελέτησε, καὶ τὴν ποιότητα καὶ ἀξίαν ἑνὸς ἐκάστου τῶν δικαστῶν καλῶς διέγνωσε καὶ διετύπωσε.

- Ἐπειδὴ δὲ τὸ περὶ πλαστογραφίας ζήτημα, περὶ οὗ ἀρκετὰ ἐλέχθησαν διὰ τῆς φωνῆς τοῦ τύπου, ἐπασχολεῖ κυρίως σήμερον καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ἐθεώρησα καλὸν πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ προτάξω εἰς

τὸ πονημάτιον τοῦτο τὴν ὑπόθεσιν τὴν προκαλέσασαν τὸν παρὰ Πλημμελειοδίκης Κ. Εἰσαγγελέα εἰς τὴν πλαστογραφίαν δημοσίων ἐγγράφων, καὶ ἰδοὺ ἄρχομαι κατωτέρω. Ἄλλὰ πρὶν τούτου ἔφείλω κατὰ καθήκον νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς εὐγνωμοσύνας μου εἰς τὸν λίαν εὐσυνείδητον καὶ τίμιον δικηγόρον Κ. Γ. Τσάκαλον, τὸν ἀφιλοκερδῶς καὶ προθύμως παρασχόντα μοι τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν κατάρτισιν τοῦ ἐν λόγῳ πονηματίου.

I.

Ἡ σπατάλη τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ ἡ ἀτιμωρησία αὐτῆς.

Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως ὁ ἀλαταποθηκάριος Στεριόπουλος, ἀδελφὸς τοῦ, κακῆ μοίρα, βουλευτοῦ Ἡλείας, παυθεὶς παρέδωκε τὸν λογαριασμόν του εἰς τὸν διαδεχθέντα αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του, δηλ. ἐκ τῶν εἰσπράξεών του, εὑρέθη ἔλλειμματίας 9 χιλιάδων περίπου δραχμῶν, αἵτινες κατελογίσθησαν εἰς θάρος του. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ὁ τίμιος ταμίης Χρυσοχέρης προσεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως ἀποτίσῃ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του (ὡς ἀνεὶ νὰ μὴ ἐγνώριζεν ὅτι τοῦτο ἔδαπανήθη ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ ἔθνους, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος) καὶ πρὸς τοῦτο ἔταξε προθεσμίαν ἐκτὼ ἡμερῶν. Ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ τῆς προσκλήσεως ὁ μεγαλόσχημος βουλευτὴς ἀνεγνώρισε 4—5 χιλιάδας περίπου δραχμῶν καὶ προσεφέρθη νὰ τὰς πληρώσῃ (α). Μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ὁ

Καταχωρίζομεν τὸ ἐπιδοτήριον, ἔχον οὕτω.

(α) Ἐν Λεχαινοῖς σήμερον τὴν ἐνάτην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1866 ἡμέραν τετάρτην τῆς ἑβδομάδος καὶ ὥραν 10

Ταμίας Ἡλείας ἀπελιπισθεὶς περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ χρέους, καὶ γνωρίζων ἴσως τὴν ποιότητα τῶν ἀνωτέρω κατήγγειλε τὸν ῥηθέντα ἀλαταποθηκάριον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὄχι τὸν Κ. Κανελλόπουλον θεβαίως, ὅστις πάραυτα μοί

Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δημόσιος εἰσπράκτωρ παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἡλείας, μετέβην ἐνταῦθα κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κ. Ταμίου Ἡλείας διὰ νὰ ἐπιδώσω πρὸς τὸν Παναγιώτην Στεριόπουλον τὴν ἀπὸ 5 τρέχοντος ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Κλήσεως, κλητὴν τοῦ ῥηθέντος: Ταμίου δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν ἵνα ἐντὸς ὀκταημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως πληρώτῃ τὰ παρὰ ποδᾶς σπρευοίμενα χρέη του ληξιπρόθεσμα καταστάνατά, ἄλλως ἐπαρμοσθήσονται κατ' αὐτοῦ ὅλα τὰ νόμιμα τῆς καταδιώξεως μέτρα.

Καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν

Πρὸς θεβαίωσιν συνετάχθη τὸ πρὸν ἐπιδοτήριον ὑπογράφεται νομίμως. Ὁ Ταμιακὸς εἰσπράκτωρ

Θ. Κολομπρίνης.

Μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι μόνον 4,678 καὶ 7 0[0] μόνον ὑπόλοιπον εἰς χεῖράς μου ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις αἰτινες θέλουν εἰσαχθῆ ταχέως εἰς τὸ Ταμεῖον.

Παν. Στεριόπουλος.

Χρῆσις	Αἰτία χρέους	Λήξις γέσεως		Ποσὸν χρέους
		Ἔτος	Ἡμέρομ	
1864	Ἐλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὤ; ἀλαταποθηκαρίου Λεγαίνων.	1866	Φεβρ. 28	68 30
1865	Ὁμοίως			2072 80
1866	Ὁμοίως			6935 40
			Λρ.	9076 50

ἀνέθηκε τὴν ἀνάκρισιν (α). Ἐν τῷ μεταξὺ τούτων λαβὼν γνῶσιν ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων τότε καὶ ἐκ τῶν χρημάτων τούτων διατρεφόμενος τῆς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του καταγγελίας μὲ παρεκάλει δι' ἐπιστολῆς του, κατὰ τὰς ἀρχὰς πλείον τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως, ν' ἀφήσω ἐκκρεμῆ ἐπί τινα χρόνον τὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀνάκρισιν, μεχρικοῦ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀφανθῆ περὶ τῆς διαχειρίσεώς του κλπ. λησμονήσας φαίνεται ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἀνεγνώριζε.

(α) Ἴδου καὶ ἡ καταγγελία

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις.

Πλημμελειοδικῶν.

Ὁ Παναγ. Στεριόπουλος πρῶν ἀλαταποθηκάριος Λεσχινῶν, κάτοικος Λεσχινῶν, κατακρατῶν πρηνόμως εἰς χεῖράς του ἀπὸ πώλησιν ἁλατος δραχμὰς 9076 50/00 ἃς προσκλήθεισ κατὰ 9 Μαρτίου νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Ταμείον μας δὲν κατέθεσεν αὐτὰ μέχρι σήμερον, εἰμὴ μόνον κατέθεσε, διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων δραχ. 1594, δι' ἃς ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 920 γραμματίον συμψηφισμοῦ τοῦ ταμείου τούτου.

Καταγγέλλων αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ἐπὶ κατακρατῆσει δημοσίων χρημάτων, παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσητε τὰ τοῦ Νόμου διαταττόμενα.

Ἐπισυνάπτω ἐν πρωτοτύπῳ τὸ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. ἔγγραφον τοῦ παρ' ἡμῖν εἰσπράκτορος μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς πρὸς αὐτὸν προσκλήσεώς μας περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δραχμῶν εἰς ὃ θεδαιοῦται καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἰδίου Στεριοπούλου ἢ κατακράτησις τῶν δημοσίων χρημάτων μὲ διαφορὰν τοῦ ποσοῦ.

Ἐν Πύργῳ τῇ 15 Νοεμβρίου 1866.

Ὁ Ταμίας Ἑλλάδος

Θ. Χρυσοχέρης.

πέντε χιλιάδας περίπου δραχμῶν (α). Ἐγὼ δὲ ἀντὶ τούτου ὑπέικων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ Νόμου προσεκάλεσα τὸν ἀδελφόν μου, κατηγορούμενον, κατὰ τὴν εἰς Λεχαινὰ μετὰβασίν μου, ὅπως τῷ ἀπαγγείλω κατηγορίαν, ἀλλ' οὗτος αἰσθανόμενος τὴν ἐνοχὴν του καὶ συλλογιζόμενος βεβίως τὰς συνεπειὰς τῆς συλλήψεώς του δὲν προσῆλθεν ἐνώπιόν μου διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχον ῥητὴν παραγγελίαν παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλατος, ἀνέβαλα τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἀνακρίσεως μέχρι τῆς ἐν Πάτραις ἐπανακάμψεώς μου. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἐτέραν λαμβάνω παρὰ τοῦ αὐτοῦ Στεριοπούλου ἐπιστολὴν, καθὼς καὶ ὁμοίως παρὰ τινῶν ἐν Ἀθήναις διαμενοντῶν φί-

Ἴδου καὶ ἡ ἐπιστολή.

(α) Φίλτατέ μοι.

31 Ἰανουαρίου 1767 Ἀθήναι.

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ συγγενοῦ μου Ἐμμ. Γιαννοπούλου ἐπληροφορήθην ὅτι εὑρίσκεται εἰς χεῖράς σας δικογραφία κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, κατηγορουμένου ἐπὶ κατακρητῆσει δῆθεν δημοσίων χρημάτων, καὶ βεβίως ἡ καταγγελία θὰ ἔχη γίνῃ, ἢ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μου ἀντιπάλους, ἢ ἀπὸ τὸν Ταμίαν, ὅστις εἶναι ἀποκρηυγμένος ἐναντίον μας, διότι ἐπιδίδωμεν τὴν παῦσιν ἢ μετὰθέσιν του. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὑρίσκεται ἐκκρεμῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς δὲ τὴν παρέπεμψε τὸ ὑπουργεῖον διὰ ν' ἀποφανθῇ, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον παρήγγειλε τὸν Ταμίαν ν' ἀναστελῇ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ αὐτὴν τὴν διοικητικὴν καταδίωξιν, διότι ἐνδέχεται ὁ ὑπόλογος οὗτος ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς καταδηλωθείσης χρηματικῆς ποσότητος. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει, σὰς παρακαλῶ νὰ μὴν ἐνεργήσητε ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, μέχρι οὗ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφανθῇ, διότι ἐνδέχεται ν' ἀπαλλαχθῇ ὁ ἀδελφός μου, ἄλλως τε θὰ καταβάλλῃ τὸ ποσὸν δι' ὅπερ θὰ καταδη-

λων, ἄς αὐτὸς οὗτος προεκάλεσε, ὡς καὶ παρὰ τοῦ ἤδη μελιβρῆτου, εὐφραδοῦς καὶ κομψευομένου Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, δι' ὧν μὲ καθιέτευε νὰ σταματήσῃ πᾶσα ἐνέργεια ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ταύτης (α). Ἀναφέρω χάριν περιοργείας ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ αὐτὸς Στεριόπουλος μοὶ παρετήρησεν ὅτι ὤφειλον νὰ τῷ ἀπαντήσω εἰς τὴν πρώτην, καθόσον ὁ ἀγαθὸς οὗτος πατριώτης κήδεται, καὶ θά μοι ἔγραφε, τῶν συμφερόντων μου, καὶ ὑπερμαχεῖ ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διήγειρεν ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἀγανάκτησιν,

λωθῇ, καὶ οὐκ πράττοντες καὶ τὴν ὑπηρεσίαν δὲν βλέπετε ποτῶς, καὶ ἐμὲ θέλετε ὑποχρεῶσαι μεγάλως. Σᾶς ἐσωκλείω δύο ἐπιστολάς τῶν φίλων—Φ. Κανελλοπούλου, καὶ Παπανικολάου, ἄς ἀπὸ κλοσύνῃν των μοὶ ἔδωκαν πρὸς ὑμᾶς. Κρίνω περιττὸν νὰ ἐκτανῶ πλειότερον. Κατ' αὐτάς θά ἔχομεν μεταβολὰς εἰς τὸν Δικαστικὸν κλάδον. Τὸν φιλτατον Φίλτην ἴσως τὸν ἔχομεν Εἰσαγγελέα Πατρῶν. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην διὰ τὴν ἐνοχλησίαν. Σᾶς γλυκοασπάζομαι καὶ εἰμι ὄλως πρόθυμος ὁ φίλος σας

X Στεριόπουλος.

Υ. Γ. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Βάλθης ὑπερβιβασθῆ διορισθεὶς Πρωτοδίκης.

(z) Ἴδου καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Κανελλοπούλου.

Πάτραι 31 Ἰανουαρίου 67.

Ἀδελφέ.

Προχθὲς ἔφθασα ἐνταῦθα, τὰ πάντα καλῶς, καὶ θέλετε εὐχαριστηθῆ, ἔχω τὴν ἐξῆς παράκλησιν, καὶ παρακαλῶ ὅπως δεχθῆς νὰ γίνῃ ἡ αἴτησίς μου, ἡ κατὰ Π. Στεριοπούλου ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημοσίων χρημάτων ἐκκρεμῆς δικογραφία νὰ μὲνῃ ἄνευ αὐδῆμιᾶς ἐνεργείας μέχρι τῆς αὐτόθι ἐλεύσεώς μου. Ἐγιαίνετε.

Ὁ φίλος σας

Φ. Κανελλόπουλος.

ὡς ἤθελεν ἐγείρει τοιαύτην καὶ εἰς πάντα ἄλλον λειτουργὸν τῆς θέμιδος τὸν ἔχοντα συναίθησιν τῶν ἐξουτοῦ καθηκόντων, καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει ταύτῃ εὐρισκόμενος τῷ ἀπήντησα ὅτι ἔκρινα περιττην πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν, καθόσον πρὸς ἀνακριτὴν ἔγραφε, καὶ ὄχι πρὸς φίλου Τασέκον, καὶ τὸν προέτρεψα ν' ἀποτίσῃ τὸ χρέος του, διότι δὲν θέλει ἔχει καλὰς συνεπειὰς ὁ ἀδελφός του, προσθεὶς αὐτῷ ὅτι, περιττὸν εἶναι νὰ κηδεταὶ τῶν συμφερόντων μου, καὶ νὰ ὑπερμαχῆ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὁπόταν μὲ βλάβη δαδίζοντα τὴν ὁδὸν τῆς νομιμότητος (α).

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἡλείᾳ περιουσίας μου εὗρον τοποθετημένον εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐξώλια τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Πλημμελειοδικῶν τὸν ἐλέω Θεοῦ καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας κομψὸν καὶ μελίρρητον Κ. Φώτην Κανελλόπουλον, πρὸς ὃν ἀπέστειλα τὴν κατὰ Στεριοπούλου ἀνάκρισιν, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως, καθόσον ἐγὼ ἐφρόνον ὅτι ἡ πράξις, ὡς ἰδιοποιήσις δημοσίων χρημάτων, φέρει τὰ στοιχεῖα τοῦ κακουργήματος. (1) καὶ εἰσαγγελεύς ὁμῶς ἐξ ἄλλων λόγων ὀρμώμενος, ἀντὶ νὰ σ υ ν α ι ν ἔ σ η εἰς τοῦτο, διεζώνησε καὶ ἔ φ ε ρ ε τὴν διαφωνίαν εἰς τὸ Συμβούλιον μὲ πρότασιν ὅπως ἐναντίαν, δι' ἧς ἐζήτει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πράξις ὡς ἀπιστία, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τοῦ Προέδρου συγχέμενον, ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου Πρωτοδίκου Κ. Γαβριήλ καὶ ἐνὸς ἐτέρου μέλους ἀπέριψεν, ὡς εἰκός, τὴν πρότασιν αὐτοῦ καὶ παρεδέξατο τὴν ἐμήν (β).

(α) Ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιστολὴ ἐσχίσθη πάραυτα ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως.

(β) Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 514 βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν.

Ἐπειδὴ καθὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας προ-

Καὶ τί νομίζετε ὅτι κατόπιον αὐτοῦ ἐγένετο;

κύπτει, ὅτι ὁ Π. Στεριοπούλος κατηγορήθη παρὰ τοῦ Ταμία Ἡλείας, ὅτι ὢν ἀλαταποθηκάριος τοῦ δημοσίου ἐν Λεχαινοῖς, ἐπώλητεν ἄλας καὶ ἔλαβε τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀνερχομένην ἐν ὄλῳ εἰς Δραχ. 9,076, 50/00 ἐξ ὧν παρέδωκεν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον Ἡλείας μόνον Δραχ. 1591 τὰς δὲ λοιπὰς κατακράτησε καίτοι προσκληθεὶς ν' ἀποδώσῃ ταύτας.

Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ ρηθέντος Στεριοπούλου πρὸς ἐπιπομένη καὶ τιμωρουμένη ἀπὸ τ' ἄρθρ. 394 τοῦ Ποιν. Νόμου φέρεται καθαρῶς τὸν χαρακτῆρα τῆς ἰδιοποιήσεως τῶν δημοσίων χρημάτων εἰς βαθμὸν κακουργήματος, καὶ οὐχὶ ἐκεῖνον τῆς ἀπιστίας περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὡς διατείνεται ὁ Εἰσαγγελεὺς, καθ' ὅσον ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 485 τοῦ αὐτοῦ Νόμου εἶναι ἀρχαῖος καὶ οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ προνευμένου.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς σχεεῖς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 214 καὶ 207 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καθ' ὧν ἀνεξαιρέτως τῶν εἰς κακουργήματα κατηγορουμένων ὡς ὑποκειμένων εἰς προφυλάκισιν ἐκδίδεται ἔνταλμα συλλήψεως ὑπὸ τοῦ Ἄνακριτοῦ, ἐπιπομένου βίσιμος καὶ νόμιμος εἶναι ἡ προκειμένη αἴτησις τοῦ Ἄνακριτοῦ Τσέγκου τοῦ νὰ ἐκδώτῃ ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ διαληφθέντος κατηγορουμένου Π. Στεριοπούλου, καὶ τῶσ' ἂν μᾶλλον, ὅσα ὅτιος καίτοι προσκληθεὶς δὲν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ ρηθέντος Ἄνακριτοῦ ὅπως ἐξετασθῇ περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρ. 250 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Παραδέχεται ὡς νόμιμον τὴν πρότασιν τοῦ Ἄνακριτοῦ Τσέγκου ὅπως ἐκδώτῃ ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ διαληφθέντος Π. Στεριοπούλου κατηγορουμένου ἐπὶ κακουργήματι.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν 28 Μαρτίου 1867 καὶ ἐξεδόθη τὴν 29 Μαρτίου 1867.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Μαντζούφας.

Θ. Γαβρήλ.

Ἐντὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ν' ἀναθέσῃ καὶ αὐθις τὴν προκειμένην ἀνάκρισιν εἰς ἐμὲ αὐτόν, ἵνα ἐνεργήσω τὰ περαιτέρω, τὴν ἀναθέτει παρανόμως καὶ σκανδαλωδῶς εἰς τὸν Ἀνακριτὴν Κ. Βαρνακιώτην, ὅπως, συνεπῆς καὶ πιστὸς εἰς τὴν ἀποστολὴν του, ἐνεργήσῃ παρ' αὐτῷ διὰ μέσων οὐχὶ βεβαίως εὐγενῶν καὶ θεμιτῶν, καὶ κατορθώσῃ ὅτι παρ' ἐμοὶ τῷ ἀπέβαινεν ἀδύνατον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἄρχεται ἡ σπουδαία προσπάθεια ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποφύγῃ τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης ὁ ἔνοχος, ἐξ ἄλλου δὲ ἀποκητήσῃ τοιοῦτοτρόπως δικαιώματα πλησίον τοῦ κόμματος ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἄρχεται ἡ κατ' ἐμοῦ πάλῃ περὶ ἐξοντίσεώς μου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μεγαλόσχημος Στεριόπουλος, ὅστις καθὶ λέγεται πολλῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων κατεβρόχθησε πολλὰ χρήματα, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει νὰ τοῖς ἀγοράσῃ μάλλια καὶ τὰ τοιαῦτα (ὡς κάλλιον ἐμοῦ γιγνώσκει ὁ παυθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δικαστικὸς κλητὴρ κ. Γεώργ. Πόλος, ὁ ζητήσας νὰ τῷ ἐπιδώσῃ ἐνταῦθα ἓν δικόγραφον) βλέπων φαίνεται τὴν Κυβέρνησιν διατεθειμένην ὑπὲρ αὐτοῦ, δι' ἀναφορᾶς του ἐξητήσατο νὰ θεωρηθῇ ὁ ἀδελφός του ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, καὶ νὰ χρεωθῇ μὲ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενον ποσόν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐχρέωσεν αὐτόν μὲ τὸ ποσὸν τῶν 5,100 δραχμῶν, καὶ παρέπεμψε τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸν ἐνταῦθα παρὰ Πλημμελειοδίκαις κ. Εἰσαγγελέα, ὅστις θεωρῶν ὅτι εὗρε τὸν ἀρμόδιον καιρὸν νὰ προσφέρῃ τὴν δέουσαν ἐκδούλευσιν

σιν τῆ φατρία, ὑποβληθείσης αὐτῷ τῆ αἰτήσεσι του
περαιωμένης τῆς δικογραφίας μετὰ κατασχετη-
ρίου (α), καθυπέβαλε διὰ προτάσεώς του τὴν κατὰ
Στεριοπούλου ἀνάκρισιν, καὶ ἐπρότεινε, τί νομί-
ζει ὁ ἀναγνώστης; ὅτι δὲν πρέπει νὰ
γίνῃ κατηγορία, ὡσανεὶ νὰ ἠδύνατο ἐν
τοιούτῳ ἔγγραφον ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν χεῖμαρρον
τῆς ἀνακρίσεως, τὴν ποινικὴν, λέγω, καταδίωξιν,
ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 394 τοῦ Ποιν. Νόμου οὐδ'
αὐτὴ ἡ καταβολὴ τῶν χρημάτων μετὰ τὴν κα-
ταγγελίαν ἀπαλλάσῃ τὸν κατηγορούμενον (β).

(α) Ἀριθ. 792.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πατραις Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Π. Στεριόπουλος, κάτοικος Λεχαιῶν τοῦ
δήμου Μυρτουντίων, κατηγορεῖται ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημο-
σίων χρημάτων. Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κατηγορου-
μενοῦ προβλεπομένη ἀπὸ τ' ἄρθρ. 393 τοῦ Ποιν. Νόμου
χαρακτηρίζεται κακοῦργημα. Ἐπειδὴ ὁ κακοῦργος εἶναι
ἀπὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἰδόντες τ' ἄρθρ. 221 καὶ 222 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτι-
κὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους νὰ κατάρχωσιν αὐτὸν καὶ κατα-
ληφθέντα τὸν παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς (1).

Ἐγένετο ἐν Πατραις καὶ ἐξεδόθη τὴν 19 Ἀπριλίου 1867.

Ὁ Ἀνακριτῆς

Ἰωάν. Τσεγκος.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Κ. Ἰωάννου.

(β) Πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον δι' ἀποφάσεώς του με κατεδήλωσεν ὡς
ἐλλειμματικὴν ἐκ τῆς διαχειρίσεώς μου ὡς ἀλαταποθηκά-
ριον Λεχαιῶν, ἀλλὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὑπ' ὄψιν
τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται οἱ λογαριασμοί μου εἰσέτι δὲν
ἀπέφάνθη, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς μου περὶ ἀνα-

(1) Ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἐνοικιαστὴς φρονδῆ,

Μὴ ἀρκεσθεῖς εἰς τοῦτο ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ἀφοῦ διαφοροτρόπως ἐπροσπάθησε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν δικασόντων καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐκ προοιμίων τὴν θέλησιν αὐτῶν, ἐζήτησε διὰ μηχανορραφίῶν νὰ ἐξαπατήσῃ τὸ Συμβούλιον, καὶ ἐλθὼν πρὸς τοῦτο μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἀνάκρισιν παρεκάλει τόντον προεδρεύοντα Κ. Βαρνακιώτην, καὶ ἐμὲ αὐτὸν νὰ παύσωμεν πρὸς καιρὸν τὴν πε-

θεωρήσεως διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς τ' ἄλατα φθορὰν, καὶ μ' ὄλον ὅτι ἡ ὀφειλή μου αὕτη ἀκαθάρτιστος, μ' ὄλα ταῦτα ἐχρεώθην εἰς τὰ δημόσια βιβλία καὶ θεωροῦμαι ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ὁ πρόην Τριμίας Ἡλείας, πατριῶζων μὲ κατήγγειλεν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημοσίων χρημάτων, καὶ διατελῶ ὑπὸ κατηγορίαν ἀδικῶν, ἐνῶ ἄμα ἐκκαθαρισθῆ ἡ χρέωσις μου μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλω πληρώσει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δι' ὅσον ποσὸν χρεωστῶ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σᾶς παρακαλῶ. Κ. Ὑπουργέ, ὅπως εὐαρεστούμενος εἰδοποιήσητε τὸν Κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν ἰδιοποιῶμαι δημόσια χρήματα, ἀλλὰ θεωροῦμαι ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, χρεωθεις εἰς τὰ δημόσια βιβλία δυνάμει πῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ. ταῦτου ὑπουργείου καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ὑποσημειοῦμαι.

Ὁ εὐπειθέστατος πρόην ἀλαταποθηκάριος Λεχαιῶν
Παναγ. Χ. Στεριόπουλος.

Διαβιβάζεται πρὸς τὸν ἐν Πάτραις Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν, εἰδοποιούμενον ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται Π. Στεριόπουλος κατελογίσθη δι' ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεώς του ὡς ἀλαταποθηκάριος Λεχαιῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4523 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου μὲ δραχ. 5,172. Μένει δὲ ἤδη ν' ἀποφανθῆ ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς διοικητικῆς ταύτης προεξελέγξεως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἀθῆναι τῆ 10 Ἀπριλίου 1867.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Κεχαγιάς.

ραιτέρω κατὰ τοῦ Στεριοπούλου ποινικὴν κατὰ
 δίωξιν. Τῷ παρετήρησα τότε ὅτι δὲν πρέπει νὰ
 ἐκφέρωνται τοιοῦτοι λόγοι ἐκ τοῦ στόματος λει-
 τουργοῦ τῆς θέμιδος, καὶ μάλιστα ἐκείνου, ὅστις
 εἶναι ἐπιφορτισμένος ὑπὸ τε τοῦ Νόμου καὶ τῆς
 πολιτείας μὲ τὸ καθήκον τῆς καταδιώξεως τῶν
 ἐγκλημάτων, ἀλλὰ τὴν παρατήρησίν μου ταύτην
 διεδέχθη τὸ σύνηθες τοῖς πρὸς πᾶν τολμοῦσι μει-
 διάμα. Ἐξεδόθη τέλος πάντων τὸ πολυθρύλλη-
 τον βούλευμα καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐμοῦ ἐπι-
 μένοντος εἰς τὴν παραπομπήν, διετάχθη περαι-
 τέρω, ἄσκοπος κατ' ἐμὲ, ἀνάκρισις. Ὡς νὰ μὴ ἤρ-
 κουν πάντα ταῦτα, ἡ τοσαύτη λέγω προσπάθεια
 τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ τῶν χειρῶν
 τῆς δικαιοσύνης τὸν νοσοφιστὴν 9 χιλιάδων δραχ-
 μῶν τοῦ δημοσίου, καὶ νὰ ἐμπαίξῃ οὕτω καὶ τὸν
 Θεὸν καὶ τὴν δικαιοσύνην, προβαίνει δυστυχῶς
 μετὰ θράσους ἀχαρακτήριστου καὶ ἀναιδεῆς ἀ-
 παραδειγματίστου εἰς τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο ἐγκλη-
 μα, διὰ τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς στε-
 νάζουσι, τῷ ἐπέρχεται δηλ. ἡ σατανικὴ ἰδέα τῆς
 ἔν τε τῇ προτάσει αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ βουλευμάτι
 μεταβολῆς τοῦ «δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία»
 εἰς τὸ ἀνὰ παύση πρὸς καιρὸν ἢ κατηγορία», ἣν
 καὶ πραγματοποιεῖ κρύφα, ἵνα μήποτε ζητηθῇ
 ἀντίγραφον τοῦ βουλευματος καὶ γίνῃ γνωστὴ
 ἢ ἐν αὐτῷ γελοῖα πρότασις του, ἢ μεγάλη, λέγω,
 αὐτοῦ κουφότης. Ἐγὼ, καθὸ μειοψηφῶν, εἶχον
 δώσει πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος λόγους
 μειοψηφίας, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν βουλευμάτων ὑπάλ-
 ληλος, τοῦ ὁποίου ἐζητήθη παντοιοτρόπως ἡ τι-
 μωρία, διότι δὲν ἐνέδωκεν ἴσως νὰ γίνῃ συνεργὸς
 τῆς πρὸ τοῦ Εἰσαγγελέως πλαστογραφίας, ἀ-
 πωλέσας φαίνεται αὐτοὺς, ἐλησμόνησε νὰ μοὶ πα-
 ρουσιάσῃ τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως, καὶ ἔκ-
 τοτε παρῆλθον ἱκαναὶ ἡμέραι, καθ' ἃς μὲ διέφυγε

τοῦτο, ὅτε αἰφνης καὶ κατὰ κακὴν τύχην τοῦ Εἰσαγγελέως, μ' ἔρχεται κατὰ νοῦν αὐτό· ζητῶ τὸ ἐν λόγῳ πρακτικόν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκω τὸν λόγον· ἐδέησε λοιπὸν νὰ ζητήσω τὴν τε δικογραφίαν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Κ. Βαρνακιώτου ὡς καὶ τὸ βούλευμα, καὶ νὰ παρατηρήσω μετ' ἐκπλήξεώς μου τὴν ἐν τῇ προτάσει καὶ ἐν τῷ βουλευματι σπουδαίαν ἀλλοιώσιν, ἣν περ ἐν πρώτοις ἀπέδωκα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, παρ' ὧν ἐζήτουں μεγαλοφώνως λόγον. Ἐλθὼν τέλος πάντων εἰς ἑαυτὸν καὶ παρατηρήσας τὸν χαρακτήρα τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, τὸν ἄλλως τε καὶ πρωτοφανῆ, τρέχω πάραυτα πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν καὶ καταγγέλλω τὴν πράξιν τοῦ Εἰσαγγελέως πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν λειτουργῶν τῆς θέμιδος· Ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως ὁ Κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν ἀνακρίσεων, καὶ ἅμα τῇ περαιώσει ζητεῖ παρὰ τοῦ ὡς ἀνακριτοῦ εἰς τὴν πράξιν ταύτην Κ. Προέδρου τῶν Ἐφετῶν τὴν ἐκδοσίῳ ἐντάλματος συλλήψεως, καὶ τὴν διαφωνίαν αὐτῶν λύει τὸ Συμβούλιον, ἀποφηνάμενον ὅτι ἡ πράξις δὲν φέρει ἀξιόποινον χαρακτήρα, προελθοῦσα ἀπὸ κ ο υ φ ό τ η τ α (α).

(α) Ἄριθ. 141. 1064.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν:

Συγκείμετον ἐκ τῶν δικαστῶν Δημητρίου Α. Κυπαρίσση, Μαρ. Μαρκίδου, Κοντογούρη, Ἰωάνν. Μοσχονησίου καὶ Ἀνδρέου Πλέσσα.

Συνελθὼν ἐν Συμβουλίῳ τὴν 10 Μαΐου 1867, παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελέως Κωνστ. Κωνσταντοπούλου, καὶ τοῦ γραμματέως Ἀνδρέου Δημητροπούλου, ἵνα σκεφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Φώτη Κανελλοπούλου Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, κατηγορηθέντος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, προφορικῆς περὶ προφυλακίσεως αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἀκοῦσαν τὸν Εἰσαγγελέα ἐκθέσαντα, ὅτι κατηγορεῖ τὸν ἀνωτέρω Εἰσαγγελέα Φώτην Κανελλόπουλον, ὑπαί-

III' ὄλην ὁμως τὴν ὑπόληψιν ἣν ἔχομεν πρὸς τὸ

τιον τοῦ ὅτι, θέλων ν' ἀποφύγη τὴν εὐθύνην καὶ πειθαρχικὴν καταδίωξιν ἔνεκεν ἀθωοτικῆς προτάσεώς του, ἦν ἐναντίον τοῦ ἐξαγομένου τῆς ἀνακρίσεως καὶ τοῦ Νόμου ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Παναγ. Στεριοπούλου, κατηγορουμένου ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημοσίων χρημάτων, καὶ ἔχων συμφέρον νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἴχνος τῆς προτάσεως ταύτης, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 699 ε. ε. βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ἡ πρότασις ἐκείνη δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ, ἀφ' ἐνὸς μὲν μετέβαλε κρύφα τὸ πρωτότυπον τῆς προτάσεώς του ἀπὸ τῆς αἰτήσεως α ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία » εἰς τὴν αἵτησιν ὅτι α πρέπει νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν ἡ κατηγορία » συγχρόνως δὲ μεταβάς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ λαβὼν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Εἰσαγγελεὺς τὸ πρωτότυπον τοῦ ἀνωτέρω βουλευμάτος, ἀφοῦ εἶχεν ἤδη ἐκδοθῆ, ἐνόθευσεν αὐτὸ, μεταβαλὼν τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ τοῦ βουλευμάτος ἀναφερομένην πρότασιν τοῦ ἀπὸ ἀθωοτικῆς, εἰς πρότασιν παύσεως, καὶ τοῦτο ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τε μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γραμματέως· ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν ἐτελείωσεν, ἀλλ' ὁ Κ. Πρόεδρος, ὡς ἀνακριτῆς, φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις δὲν εἶναι ἀξιόποινος, ἐπομένως τὸ Συμβούλιον τοῦτο εἰς τὴν λύσιν μόνον τούτου τοῦ ζητήματος θὰ περιορισθῆ, παραδεχόμενον ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ἀληθῆ ὅλα τὰ ἀνωτέρω πραγματικὰ γεγονότα· ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν του ἡ πρᾶξις πρ. βλέπεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὰ συνδυασμένα ἄρθρ. 247 καὶ 255 τοῦ Ποιν. Νόμου δια τῶν ἀκολούθων λόγων· Α) διότι εἰς τὰ ἀνωτέρω δημόσια ἔγγραφα ἡ μεταβολὴ εἶναι οὐσιώδης καὶ ἀποτελεῖ νόθευσιν αὐτῶν, διότι μεγίστη διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀθωοτικῆς προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅποια ἦτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ τῆς προτάσεως α νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν » ὅπως μεταβλήθη. Β') διότι τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν του ὁ κατηγορούμενος ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς δημοσίου υπαλλήλου, ἐπομένως πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὅπως πᾶς κάτοχος δημοσίων ἐγγρά-

Ἐφετεῖον, καὶ πρὸς τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς

φων, δὸτι ὁ Νόμος οὐδόλω; διακρίνει μεταξὺ τοῦ διαρκῆς ἢ πρὸς καιρὸν κατέχοντος δημόσια ἔγγραφα δημοσίου ὑπαλλήλου. ἅπαντες λαμβάνοντες ταῦτα ὑπὸ τοιαύτην ἰδιότητα ὀφείλουσι θρησκευτικὸν πρὸς αὐτὰ σεβασμὸν. Γ') διότι ὁ κατηγορούμενος προέβη εἰς τὴν ἀνωτέρω νόθευσιν τῶν εἰς χεῖράς του διαπεπιστευμένων ἐγγράφων, οὐχὶ ἐν καλῇ πίστει, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἠδύνατο ν' ἀπευθυνθῆ εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸν Γραμματεῖα ἵνα ἐνεργήσωσιν οὗτοι τὴν προσθήκην, ἀλλὰ μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν εὐθύνην τῆς πράξεώς του, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἠδύνατο καὶ ἐντελῶς ν' ἀποβληθῆ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς προτείνας τὴν ἀθώωσιν καταχραστοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἀνεγνώριζεν ἑαυτὸν ὀφειλέτην τοῦ δημοσίου, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀρνηθῆ τὴν ὀφειλήν του, ὁ δὲ ἀνωτέρω σκοπὸς ἀποτελεῖ τὴν δολίαν προαίρεσιν. Δ') διότι καὶ ἂν ἄνευ τοιοῦτου σκοποῦ ἐνήργησεν ὁ κατηγορούμενος, πάλιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 255 τοῦ Ποιν. Νόμου ὑφίσταται τὸ ἀξιοποινόν, καθ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὠφέλειαν, ἢ ἄλλην τινὰ βλάβην, ἀλλὰ τιμωρεῖ τὸν εἰς χεῖράς του διαπεπιστευμένα δημόσια ἔγγραφα ἔχοντα δημόσιον ὑπάλληλον, ὁσάκις ἐν γνώσει, ἤγουν οὐχὶ ἐκ παραδρομῆς τινος, ἔπραξε τὴν νόθευσιν, ἐπὶ δὲ τῷ προκειμένῳ οὐδ' ὁ κατηγορούμενος ἠρνήθη ὅτι ἐν γνώσει ἐνήργησε τὴν μεταβολήν· εἶναι δὲ φανερόν ὅτι ἐγνώριζεν ὅτι οὐδὲν δικαίωμα εἶχε νὰ διορθώσῃ τὸ βούλευμα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἐποχωρήσαντος.

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν καὶ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν Φ. Κανελλοπούλου κατηγορία, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων, καὶ ἐκ τῆς προφορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ Εἰσαγγελέως, περιστρέφεται εἰς τὸ ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος ὑπ' ἀριθ. 699 ε. ε. τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν, ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Παναγ. Στεριοπούλου μνηύσεως, κατηγορουμένου ἐπὶ ἰδιοποιήσει δημοσίων χρη-

εις οὓς ἀνέτρεξαν, ὅ τε Κ. Εἰσαγγελεὺς, ὅστις ἔ-

μάτων, δι' οὗ τὸ Συμβούλιον διέταξε περαιτέρω ἀνακρίσιν, ὁ μνηθεὶς Εἰσαγγελεὺς, ὅστις εἶχε προτείνει εἰς τὴν μνησθεῖσαν ὑπόθεσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7409 προτάσεώς του ν' ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, μετέβαλλε τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἀντὶ τῆς αἰτήσεως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, ἐσημείωσεν, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν ἡ κατηγορία. Ταυτοχρόνως δὲ μεταβάς εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐνταυθα Πλημμελειοδικῶν, καὶ λαβὼν τὸ πρωτότυπον τοῦ βουλευμάτος, ἐνόθευσεν αὐτὸ, μεταβαλὼν τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ τοῦ βουλευμάτος ἀναφερομένην πρότασιν του, ἀπὸ ἀθωωτικὴν εἰς προσωρινὴν καύσιν.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας καὶ τὴν ῥητὴν τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ ἡμετέρου Ποιν. Νόμου διατάξιν, διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ πράξις τις ὡς κακούργημα πρέπει νὰ ὑπάρξῃ δολία προαίρεσις εἰς τὸν πράξαντα.

Ἐπειδὴ καὶ ἀληθῶν ὑποτιθεμένων ὄλων τῶν ἀνωτέρω πράξεων, καὶ ὡς ἀποδεδειγμένων ἐκλαμβανομένων, δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι τὸ κακούργημα τῆς πλαστογραφίας, διότι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ πλαστογραφία, ἀπαιτεῖται νὰ ἐγένοντο αἱ εἰρημέναι πράξεις μὲ δολίαν προαίρεσιν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὑφίσταται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι τὸ σκεπτικὸν καὶ διατακτικὸν τοῦ βουλευμάτος ἔμεινεν ἄθικτον, ἡ μεταβολὴ τῆς προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως δὲν δύναται νὰ φέρῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα, δὲν περιέχει ἐν ἑαυτῷ οὐδὲ κἂν πιθανότητα βλάβης ἢ ὠφελείας, δὲν ὑπάρχουν ἐπομένως τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς πλαστογραφίας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 247 καὶ 255 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τοῦ Εἰσαγγελέως ὅτι ἐν τῇ μεταβολῇ ἦν ὁ κατηγορούμενος ἐνήργησεν ἐγκριταί ἢ δολία προαίρεσις, διότι ταύτην ἔκαμε διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς συνεπείας, ἃς ἤθελεν ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν γνωμοδοτῶν ὑπὲρ τῆς ἀθωώσεως τοῦ Στεριοπούλου, ἐναντίον τῶν ἐξαγομένων τῆς ἀνακρίσεως, δὲν ἔχει βάσιν, διότι ὁ Εἰσαγγελεὺς στηρίζει τὴν πρότασιν του εἰς τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἀνακρίσεως, τὸ ὁποῖον ἐκτιμᾷ κατὰ τὴν ἰδίαν κρίσιν

χει ἐναντίαν τῶν Ἐφετῶν γνώμην, καὶ οἱ Κ.Κ.

του, καὶ δὲν εὐθύνεται διὰ τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ αὐτῆς, ἀφοῦ τὸ Συμβούλιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως δὲν δεσμεύεται παντάπασιν εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἀπὸ τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, δὲν εἶναι δὲ ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἀνακρίσεως ἐκείνης ὑπηγόρευσε πρότασιν μὴ ἀθωοτικὴν, διότι καὶ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως Συμβούλιον περαιτέρω ἀνάκρισιν διέταξεν, ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι δὲν εὔρε περαιωμένην τὴν ἀνάκρισιν, καὶ δὲν ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐνότων, ὅτι ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῇ ὁ κατηγορούμενος.

Ἐπειδὴ μὴ βάσιμος εἶναι καὶ ὁ ἕτερος τοῦ Εἰσαγγελέως λόγος ὅτι ἡ §. 1 τοῦ ἄρθρ. 255 δὲν ἀπαιτεῖ δολίαν προαίρεσιν, διότι τὸ ἄρθρ. 38 ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάντων τῶν κακουργημάτων, καὶ τοιοῦτον εἶναι καὶ ἡ πλαστογραφία ἢ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν προβλεπομένη.

Ἐπειδὴ μὴ φερούσης τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὸν κατηγορούμενον πράξεως τὸν χαρακτῆρα τῆς πλαστογραφίας, δὲν εἶναι καταδιωκτέος διὰ τὴν πράξιν αὐτὴν ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρ. 247 καὶ 256 §. 1 Ποιν. Νόμου, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ Εἰσαγγελεὺς, καὶ δὲν δπάρχει περίπτωσις ἐκδόσεως ἐντάλματος.

Διὰ ταῦτα.

Ἀποφαίνεται ὅτι ἡ πράξις ἢ ἀποδιδομένη εἰς τὸν κατηγορούμενον δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα πλαστογραφίας, καὶ δὲν δύναται ἐπὶ τοιαύτῃ πράξει νὰ καταδιωχθῇ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν Φ. Κανελόπουλος.

Ἀπεφατίσθη ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τὴν 13 καΐτου 1867.

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Κυπαρίσσης.

Μαρκ. Μαρκιδίης.

Στ. Κοντογούρης.

Ἰωάν. Α. Μοσχονήσιος.

Α. Π. Πλέσσας

Ὁ Γραμματεὺς

Ἄ. Ἰ. Δημητρόπουλος.

Ἐφέται, δισταζόμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ βούλευμα αὐτῶν ἦτον ἀπαύγασμα καθαρᾶς καὶ αὐστηρᾶς πεποιθήσεως, καθ' ὅσον ὁ Νομοθέτης ἡμῶν ἐν ἄρθ. 247 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διὰ τῶν λέξεων « ὅστις παραμορφώνει τὴν ἔννοιαν γνησίου τινὸς ἐγγράφου μεταβάλλων, προσθέτων, ἢ ἐξαλείφων λέξεις, γράμματα, ἀριθμούς, ἢ σημεῖα στίγξεως », δὲν ἀπέβλεψε ποσῶς εἰς τὸ ἀποτέλεσμα· τί ἄλλο ἢ παραμόρφωσις εἶναι ἢ μεταβολὴ τῶν λέξεων « δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία » εἰς τὸ ἀναπαύσῃ πρὸς καιρὸν ἢ κατηγορία. » Εἰς τὴν ὠφέλειαν ἣν ὁ Νόμος προϋποθέτει, χωρὶς νὰ διαστέλλῃ ταύτην εἰς ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν, δὲν συμπεριλαμβάνεται τάχα, ἢ δὲν ὑπονοεῖται καὶ ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια ; Δὲν ἀπέκτισε τάχα διὰ τῆς προτάσεως αὐτῆς τοῦ Εἰσαγγελέως « δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία » ὁ κατηγορούμενος δικαιώματα, ἅτινα ν' ἀντιτάξῃ μίαν ἡμέραν πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐὰν, ὅπερ πιστεύω, δὲν διαφύγῃ διὰ βουλεύματος τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης ; Καὶ ἐπὶ τῇ βίβσει τίνος προτάσεως ἀπεφάνητο τὸ Συμβούλιον τότε ; Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ κοινὸν ἐκπλήσσει ἤδη εἶναι, ὅτι ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἔστω καὶ ὡς κοῦφος, κατὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν, διατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἐμπαιγμὸν βεβαίως τῆς δικαιοσύνης, καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλ' εἰς τὸ πείσμα τῆς ἐξεγερθείσης κοινῆς γνώμης τιμωρεῖται, ὡς μὴ ὠφείλεν, ὁ ἀνακαλύψας αὐτὸν Ἀνακριτῆς, καὶ τοιοῦτοτρόπως δίδεται πρόσφατον παράδειγμα εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς θέμιδος τοῦ νέου τρόπου τῆς διοικήσεως, τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης. « Πράξον ὅ,τι θέλεις καὶ κακουργήματα ἔτι, ἀρκεῖ νὰ ὑπηρετήσῃς τὸ κόμμα. » Τάλαινα Ἑλλάς !

Δὲν δικαιούμεθα ἄρα γε νὰ φωνάζωμεν κατὰ

τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ; δὲν δικαιούμεθα ἄρα γε νὰ παρατηρήσωμέν τῷ λαῷ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐξεπορνεύθη, καὶ ὅτι οἱ Νόμοι, ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἀγροίκους, οἵτινες καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ Νόμου ὑποπίπτουσιν εἰς κακουργήματα, εἰσὶν ἐν πλήρει αὐτῶν τῆ ἰσχύει, ὡς πρὸς δὲ τοὺς πράγματι κακούργους κοιμῶνται ; δὲν δικαιῶται ἄραγε ὁ ἐν ταῖς φυλακαῖς πλαστογράφος νὰ ζητήσῃ τὸν σύντροφόν του ἐν αὐταῖς κ. Φ. Κανελλόπουλον ; Πρὸς τί τάχα αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις, ἐκεῖνος μὲν ὅστις, ἐπαναλαμβάνω, ἀγνοεῖ τὸν Νόμον καὶ τὰς συνεπείας αὐτοῦ νὰ σήπηται ἐν ταῖς φυλακαῖς, οὗτος δὲ, ἐν πληρεστάτῃ γνώσει τοῦ Νόμου, (διότι δὲν θέλομεν ὡς ἄλλοι τινὲς ν' ἀδικήσωμεν τὸν κ. Φ. Κανελλόπουλον ὅτι ἀγνοεῖ οἶαν κατέχει θέσιν), νὰ ἐπαναπαύηται ἐν τῇ Εἰσαγγελικῇ αὐτοῦ ἔδρᾳ ; Δὲν δικαιῶται ἄραγε ὁ μέλλον νὰ κατηγορηθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου νὰ τῷ παρατηρήσῃ, ὅτι σὺ, κ. Εἰσαγγελεῦ, μοὶ ἔδωκες τὸ παράδειγμα τῆς πλαστογραφίας ; Ὅχι, δὲν θέλω ποτὲ ἠουχάσει καὶ ὑπὸ τὴν πλάκα τοῦ τάφου θέλω φωνάζει, εἰς τὴν λαιμητόμον ἢ Κυβέρνησιν ἢ ἀνεχομένη τὰ τοιαῦτα.

II.

*Ἡ δικαιοσύνη ἐκστρατεύουσα ἐναντίον τῶν ἀντιθέτων
τῆς πολιτικῆς πατρίας.*

Δὲν πρόκειται νὰ σταματήσωμεν ἐνταῦθα, διότι δὲν περιορίζονται μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ αἱ ληστεῖαι καὶ τὰ κακουργήματα. Εἶμαι δυστυχῶς πρότινος χρόνου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ προδιδασμοῦ τοῦ πρώην συναδέλφου μου, τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τοῦ δράματος, καὶ διὰ τοῦτο πάντα τὰ βέλη κατ' ἐμοῦ ἐξετοξεύθησαν, καὶ διὰ τοῦτο σήμε-

ρον ἐρρίφθην εἰς τὴν ἔντιμον τοῦ ιδιώτου τάξιν.

Ὁ κ. Στεφανῆς ἢ Στεφανόπουλος, φίλος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, καὶ διευθετῶν, κακῆ μοίρα, τὰ τῆς ἐπαρχίας Ἡλείας, αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις πρὸ τινος χρόνου ἐν τῇ Ἡλείᾳ, καὶ ἐντὸς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ καταστήματος, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐχθρᾶς αὐτῷ παρελθούσης Κυβερνήσεως, μοὶ ἐξέφρασε μυρίας εὐγνωμοσύνας διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν μου, αὐτὸς ἐκεῖνος ἤδη, ὡς ὄργανον μεταχειριζόμενος τὸν παράνομον (διότι δικαιούμαι ἤδη κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νὰ τὸν ὀνομάσω τοιουτοτρόπως) Εἰσαγγελέα, ζητεῖ τὴν ἐπὶ πίνακι κεφαλὴν τοῦ ἀτυχοῦς δημάρχου Λαμπίας Κ. Πετραλιᾶ, καὶ ἐν πρώτοις μὲν δι' αὐτοῦ φέρει πρότασιν τοῦ νὰ παραπεμφθῇ οὗτος εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, διότι τρίτος, ἴσως ἐν μέρει ἄγνωστος, ἀπέκτεινε κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀνθρωπον τῆς μερίδος τοῦ Στεφανῆ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ Κ. Πετραλιᾶς εὐρίσκετο κεκλεισμένος ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ἐτέρα εἰσάγεται κατ' αὐτοῦ ἀπ' εὐθείας ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ κατηγορία ἐπὶ συκοφαντία κατὰ τοῦ Νομάρχου Μπουρζουκίδου καὶ ὡς τίγρις παρουσιάζεται ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κατηγορίαν, ἐνῶ προηγουμένως ἔπρεπε νὰ στρέψῃ τὴν ἀνάκρισιν κατ' αὐτοῦ τοῦ Νομάρχου, διὰ ν' ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ πράξεως τῆς δωροδοκίας, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ν' ἀπευθυνθῇ κατὰ τοῦ ζητήσαντος νὰ συκοφαντήσῃ τὸν ἀνωτέρω Νομάρχην Πετραλιᾶ. Δὲν δικαιούμεθα ἄρα γε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ εἴπωμεν τῷ Κανελλοπούλῳ, ὅτι ἄγνοεῖ καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ἢ κάλλιον ὅτι ἐγένετο τυφλὸν ὄργανον τῶν ὀρέξεων καὶ τοῦ φατρισμοῦ τοῦ Στεφανῆ. Τί λέγουν, κ. Εἰσαγγελεῦ, τ' ἄρθρ. 27, 28 καὶ 32 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως καὶ περὶ τύπου

Νόμου ; Ὁ,τι ὁμως οὗτος ἠγνόει τὸν ἐδίδαξε καὶ τόπιν τὸ δικαστήριον, ἀπαλλάξαν, κατὰ κακὴν τοῦ Στεφανῆ μοίραν, καθ' ὀλοκληρίαν τῆς τοιαύτης κατηγορίας τὸν ἀνωτέρω Κ. Πετραλιᾶν.

Ἄλλὰ δὲν σταματᾷ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ φατριασμός, καθ' ὅσον κοινοποιεῖ ἀμέσως ὁ Εἰσαγγελεὺς τὴν ἐρήμην κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τὴν καταδικάσαν τὸν Πετραλιᾶν (διὰ τὴν τύχην τοῦ ὁποίου ἤλθε καὶ Εἰσαγγελεὺς ἐνταῦθα), καὶ ἐνῶν κατὰ Νόμον ἔπρεπε νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν τὴν κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἀνακοπὴν τοῦ Πετραλιᾶ, ἀποσεῖρει αὐτήν. Μάτην ἀγωνιᾷ ὁ δυστυχὴς οὗτος Δήμαρχος ! Μάτην ζητεῖ καὶ παρακαλεῖ τὸν Εἰσαγγελέα νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀνακοπὴν του ἵνα ἴδῃ τὴν τύχην του. Ὁ κ. Κανελλόπουλος μένων ἄκαμπτος εἰς τὰς παρακλήσεις, ὡς ἔμενεν ἀτάραχος καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη ὡς πλαστογράφος, ἀρνεῖται τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου καθιερούμενον δικαίωμα τοῦ κατηγορουμένου καὶ δὲν εἰσάγει, ὡς ὤφειλε, τὴν ἀνακοπὴν, ἀλλ' ἀναβάλλει ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ εἰσάξῃ αὐτήν, ἵνα δυνηθῇ ἴσως ποτὲ δι' ἄλλης πάλιν παρανομίας νὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς μὴ ἐμφανισεώς του ν' ἀπορρίφθῃ ἢ ἀνακοπὴ του καὶ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις. Χάριν τῶν μὴ ἐπισταμένων τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, παραθέτω τὸ ἄρθρ. 339 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὅπερ καθ' ἑκάστην παρὰ τοῖς Πλημμελειοδίκαις ἐφαρμόζεται καὶ τὸ ὅποιον ἔχει οὕτως :

Ἄρθρ. 339 γενομένης τῆς ἀνακοπῆς, ἔπεται εἰς τὴν προσεχῆ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν ἢ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις τῆς δίκης . . .

Ἐρωτῶ πάλιν ἐνταυθαύμας, ἀφοῦ κατὰ Νόμον, ἐφαρμοζόμενον καθ' ἑκάστην, ἢ συζήτησις, γενομένης ἀνακοπῆς, τῆς κατ' ἀντιμωλίαν δίκης ἔ-

πεται ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδριάσει, ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τί ἄλλο ἐμφαίνει ἢ προφανῆ διαστροφὴν τοῦ Νόμου καὶ πρόθεσιν κακὴν; Εἶναι δίκαιον πρὸς Θεοῦ! διὰ τῶν ὀργάνων τῆς δικαιοσύνης νὰ ἐπιζητηῖται νέα δημοτικὴ ἐκλογὴ εἰς Λαμπίαν; Εἶναι δίκαιον διὰ τῆς δικαιοσύνης νὰ ἐπιζητηῖται ἡ ἀδικία; Ἄλλὰ καὶ πῶς τοῦτο δύναται νὰ συμβιβασθῇ. Δὲν παραλύει τάχα τοιοῦτοτρόπως ὁ δημοτικὸς θεσμός; δὲν περιυβρίζεται ἀναιδῶς ἡ ψῆφος τοῦ πολίτου; Ὅχι, κ. Εἰσαγγελεῦ, μόνος ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου εἶναι τὰ Δικαστήρια, καὶ ἂν ποτε ὑποτεθῇ ὅτι Κυβέρνησις τις, εἴτε ἀνώτερον ὄργανον αὐτῆς ἠθέλησε νὰ παρανομήσῃ, μόνη πάλιν ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐκείνη ἣτις θέλει ἀναχαιτίσει τὰς παρανομίας· ἄλλως τε πρὸς τίνα θέλει προσφύγει ποτὲ πολίτης τις ἀδικούμενος, ἀφοῦ, κρούων τὰς θύρας τῆς δικαιοσύνης δὲν εὕρισκῃ ὑποστήριξιν, δὲν εὕρισκῃ τὸ δίκαιόν του, ἀλλ' ἀπεναντίας βλέπει καθήμενον ἐπὶ τοῦ οὐκ ὀμφοδὸς αὐτῆς τὸν πρὸ μικροῦ κατηγορηθέντα ἐπὶ πλαστογραφία; Ποῦ ἔγκειται πλέον ἡ τιμὴ, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ περιουσία τοῦ πολίτου;

Ἐκαστος βεβαίως ἀναμένει ν' ἀκούσῃ, καὶ δικαίως, ὅτι ἐπάυσαν πλέον οἱ κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Πετραλιᾶ καταδιωγμοὶ, καὶ ὅτι τόσον ὁ Στεφανῆς καθὼς καὶ τὸ ὄργανον αὐτοῦ ὁ κ. Κανελλόπουλος μετὰ τὰ κτυπήματα, ἃ ἔλαβον αἱ προτάσεις των ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ἠθελον ἔλθει εἰς ἐκδοτὸς, ἀλλὰ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, καὶ δὴ ἑτέραν ὁ per οπογε κατέχων τὴν θέσιν εὐγλωττος Εἰσαγγελεὺς Κανελλόπουλος προετοιμάζει κατ' αὐτοῦ πρότασιν, δι' ἧς ζητεῖ τὴν παραπομπὴν του εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπέθαλπεν ἐνταλματίας καὶ φυγοδίκους. Ἡ ὑπόθεσις δὲ ἔχει ὡς ἐξῆς·

Δύο συγγενεῖς τοῦ Πετραλιᾶ, προσελθόντες εἰς τὸν συμβολαιογραφοῦντα Εἰρηνοδίκην Λαμπίας Κ. Κωνσταντινίδην, ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν πληρεξουσίου συμβολαίου, ἵνα δώσουν τὸ δικαίωμα εἰς τινὰ ἐνταῦθα δικηγόρον ν' ἀνακόψῃ τὸ κατ' αὐτῶν ἐκδοθὲν βούλευμα, ἀλλ' οὗτος τοῖς ἠρνήθη, ἰσχυριζόμενος ὅτι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἦσαν ἐνταλματῖαι, καὶ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Δήμαρχον ἐζήτησε νὰ πιστοποιηθῇ ὅτι δὲν φέρουν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν ἐνταλμα. Ὁ Δήμαρχος ἐν τῷ δικαίωμάτι του ἀγνοῶν, ἢ καὶ γνωρίζων ἴσως κατὰ διάνοιαν (διότι οὔτε ἐντάλμα κατ' αὐτῶν εἰς χεῖράς του εἶχεν, οὔτε ἐπίσημον παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Ἐπάρχου περὶ τούτου ἔγγραφον) ὅτι οὗτοι ἦσαν ἐνταλματῖαι, ἐξέδοτο πιστοποιητικὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὁ ἀμέτρῳ ζήλω ὑπηρετῶν Εἰρηνοδίκης συνέταξε τὸ πληρεξούσιον. Οἱ δύο οὗτοι συγγενεῖς του πράγματι ἦσαν ἐνταλματῖαι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐντάλματα ἐκδίδονται τὴν 12 Ἰουλίου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, 1866, τὸ δὲ πιστοποιητικὸν τὴν 27 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους, δηλ. μετὰ 15 ἡμέρας, ἐν τῷ διαστήματι τῶν ὁποίων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λάβῃ γνῶσιν τούτου ὁ δυστυχῆς Πετραλιᾶς. Ἐλθε, τῷ λέγει τότε ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ ἐνεργῶν ἀλλοτρίῳ ὀνόματι, εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον διὰ νὰ δώσης λόγον τοῦ κακουργήματός σου καὶ νὰ παραδώσης τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν Στεφανῆ. Τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν, ἐμοῦ ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν του, παρέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ταῦτα ἔπραξεν ὁ Πετραλιᾶς ἄνευ ἰδιωφελούς σκοποῦ, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν, εἰς ὃ μετὰ ταῦτα ἤχθη ἢ ὑπόθεσις κατ' ἀνακοπὴν τόσον ἀπὸ μέρους τοῦ Κ. Πετραλιᾶ, ὡς καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ Εἰσαγγελέως, παρεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν

Ἐφετῶν, τοῦ τιμωρουμένου ἴσως ἕνεκεν τούτου με μεταθέσιν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐσυμφώνησε καθ' ὀλοκληρίαν με τὴν ἐμὴν μειοψηφίαν, ἀπαλλάξαν τὸν ἀνωτέρω τῆς ἀνυποστάτου καὶ ὄλως ἀδίκου κατηγορίας. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ με εὐχαρίστησε κατόπιν εἶναι ὅτι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ Ἐπάρχου Ἡλείας γνωστοποιεῖται τῷ Πετραλιᾷ ἢ κατὰ τῶν συγγενῶν του ἕκδοσις ἐντάλματος συλλήψεως, καὶ μολαταῦτα ὁ κ. Κανελλόπουλος ὁ ἐρμηνεύσας ἴσως στενωῶ γράμματι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον πάντοτε τοῦ Στεφανῆ τὸν Νόμον, εἰσδύει εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ Πετραλιᾷ, καὶ ζητεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὴν διάνοιάν του, ἀγνοῶν ἴσως ὅτι τοσαύτην εὐφύαν δὲν ἤθελεν εὑρεῖ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἐν μόνον παρετήρησα ἐν ἑαυτῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι ὡς ἐκ θαύματος μεταβάλλεται ἡ ἰδέα ἢν εἶχον σχηματίσει διὰ τὸν Πετραλιᾷν καὶ ἐγείρεται ἐν ἐμοὶ ἐν αἴσθημα μεγάλης συμπαθείας, τοῦθ' ὅπερ παρατηρεῖται πολλάκις ὅτι ἐγείρεται ἀπὸ μέρους ὄλων τῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, ἐκτὸς ἐκείνων βεβαίως οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν διὰ τοῦ θανάτου τῶν ἄλλων. Ὡς κτερον τῆ ἀληθείᾳ τότε τὸν κ. Κανελλόπουλον, ἀναλογιζόμενος τὴν κοινωνικὴν τάξιν ἢν παρὰ τῆ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας κατέχει. Δὲν εἶναι, ἔλεγον πολλάκις πρὸς τινὰς φίλους μου, ἀπελπισία νὰ βλέπῃ τις τὸν υἱὸν τοῦ κ. Κανελλοπούλου, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει κατακρίνει σπουδαίως τὸν υἱὸν του, εἰάν λάθῃ γνῶσιν τῶν ἄθλων αὐτοῦ, νὰ κύπτῃ τὸν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ Στεφανῆ, ἐνώπιον, συγχωρήσατέ μοι νὰ μὴ ἀναφέρω τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ σὰς κινήσω τὴν ἀποστροφὴν, ἐκείνου χάριν τοῦ ὁποίου ρίπτει τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων κύβον καὶ προδίδει καὶ αὐτὸν τὸν ἑαυτὸν του.

Ἐπέπρωτο φαίνεται, ὡς ἐν τῶν σπουδαιοτέρων προσώπων τοῦ δράματος, νὰ ἐπιφορτισθῶ νὰ φέρω τὸ φέρετρον καὶ νὰ ἐκωνήσω τὸν ἐπιτάφιον τῆς ἀπαγχονιζομένης δικαιοσύνης, ἧς δῆμιος ἐξελέχθη, ὡς ὁ καταλληλότερος πάντων, ὁ υἱὸς τοῦ ἐντίμου πολίτου τῆς Κορινθίας κ. Κανελλοπούλου, ὁ υἱὸς ἐκείνου, τὸν ὁποῖον πολλαὶ ἀρεταὶ περικοσμοῦσιν, ὁ υἱὸς ἐκείνου, ὅστις πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι ἤθελε προτιμήσει τὸν ἔντιμον τοῦ υἱοῦ του θάνατον, ἢ τὴν ἀτιμον θέσιν τοῦ δημίου τῆς ἀπαγχονιζομένης δικαιοσύνης.

III.

Ἡ δικαιοσύνη ὑποχωροῦσα ἀπέναντι τῆς φιλίας.

Ἰσως οἱ ἀναγνώσται τοῦ παρόντος βιβλίου ἀναμένουσιν ἐκ τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου τούτου νὰ τέρψωσι τὰς ἀκοάς των, καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τούτων περιεργείας θέλω προσπαθήσει νὰ σχιαγραφήσω λεπτομερῶς τὰ γεγονότα, ὧν ἐγενόμην, ὡς τὸ αὐτὸ πρόσωπον τοῦ δράματος, αὐτόπτης.

Ἐπὶ δίκης μεταξὺ τοῦ Κ. Μαλτέζου ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς Κυρίας Ἰγκετ ἀφ' ἐτέρου, ἐξεδόθη ἀπόφασις τις τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν, ἐπιβάλλουσα ὄρκον τῷ Κ. Μαλτέζῳ τὸν ὄρκον τοῦτον δηλώσας ὁ Κ. Μαλτέζος ὅτι δέχεται, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, θεβαιώσας ὅτι διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐμπορικοῦ καταστήματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Κάρολος Ἰγκετ καὶ Σα. κατὰ τὸ 1858 καὶ 59 ἦτο ὁ ἴδιος Κάρολος Ἰγκετ. » Ἡ χήρα Ἰγκετ ὑπ' ὄψιν ἔχουσα συμβόλαιον καὶ ἐπιστολὰς τοῦ Κ. Μαλτέζου, δι' ὧν ἀνεγνώριζεν οὗτος ὅτι ἕτερος παρὰ τὸν Μ. Κάρολον, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φρεδερίκος, ἦτο τότε διευθυντῆς, κατήγ-

γειλε τὸν Κ. Μαλτέζου ἐπὶ ψεύδορκίᾳ ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν Κ. Βάλθη, ὅστις καὶ ἀνέθηκε τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὸν πρῶτον Ἀνακριτὴν Πατρῶν καὶ νῦν Ἀθηνῶν Κ. Δουκάκη. Ταυτοχρόνως θεωρῶν ἑαυτὸν προσβεβλημένον ὁ ἔντιμος εὗτος πολίτης τῶν Πατρῶν Κ. Μαλτέζος κατεμήνησε τὴν χήραν ἐπὶ συκοφαντία. Τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ψεύδορκίᾳ περαιωθείσης ὑπεβλήθη εἰς τὸ Συμβούλιον πρότασις, ὅπερ διὰ βουλευμάτος του ἀπεφάνθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατ' αὐτοῦ κατηγορία.

Σεβόμενος τὸ δεδिकाσμένον, τὰς πεποιθήσεις λέγω τριῶν δικαστῶν, ἀπέγω νὰ ἐκφέρω γνώμην τινα, ἄλλως τε καὶ ὡς κοπὶς τῶν λόγων μας ἔρχεται ἡ πεντάς τοῦ Ἐφετείου, ἧτις διὰ βουλευμάτος της ἐπικυροῖ τὸ βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν. Μίαν μόνην τότε ἀκούομεν φωνὴν ἀπὸ τὴν ἀτυχῆ χήραν Ἰγκετ λέγουσαν, ὅτι δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη, καὶ ὅτι τὰ μεγάλης ἐλαστικότητος Ἑλληνικὰ Δικαστήρια εἶναι ὑπὲρ τῶν ἡμεδαπῶν καὶ κατὰ τῶν ἀλλοδαπῶν, ἧτις φωνὴ ἀντὶ νὰ συγκινήσῃ τὸν νεωστὶ τότε καὶ διὰ τὴν τύχην αὐτῆς προβιθασθέντα ὡς Εἰσαγγελέα κ. Φώτην Κανελλόπουλον, ἀπεναντίας τῷ διεγείρει τὸ μῖσος καὶ τὴν περιφρόνησιν, καὶ ἰδοὺ διὰ προτάσεώς του ἔρχεται εἰς τὸ Συμβούλιον ζητῶν τὴν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον παραπομπὴν τῆς χήρας Ἰγκετ ἐπὶ συκοφαντία, καὶ τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν αὐτῆς, ἀλλοδαπῆς αὔσης, ὥσανεὶ ἐπρόκειτο νὰ τιμωρηθῇ καὶ αὐτὴ ὡς πλαστογράφος.

Ἐζήτησα τότε νὰ ἐρευνήσω πόθεν προήρχετο τὸ αὐστηρὸν τοῦ χαρακτήρος τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὃν ἄλλως τε ἀπεικονίζει μεγάλη ἐπιείκεια καὶ ἐλαστικότης, καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐδασάνιζα τὸν νοῦν μου καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἀπέδωκα τὴν ἐξέγερσιν αὐτοῦ εἰς τὰς ὕβρεις, ἃς ἡ ῥηθεῖσα χήρα

ἄπηύθουε κατὰ τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, ὧν μέλος ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς ὁ Κανελλόπουλος· ἀλλὰ κατόπιν ἐρευνήσας ἐπισταμένως παρετήρησα ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Βῆμα πρὸς βῆμα παρηκολούθουν τότε τὸν κ. Εἰσαγγελέα, καὶ παρ' ἐλπίδα βλέπω αὐτὸν εἰσερχόμενον ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Μαλτέζου. Νὰ ἔχη τάχα συμφέρον, ἔλεγον τότε κατ' ἑμαυτὸν, ἡ οἰκογένεια τοῦ Κ. Μαλτέζου εἰς τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν τῆς χήρας! Μακρὰν τοῦ ν' ἀδικήσω τὸν Κ. Μαλτέζον, ὅστις ἄλλως τε καὶ εἰς τὸν συνάδελφόν μου ποτὲ Κ. Βαρνακιώτην ἐξεφράσθη ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν τιμωρίαν τῆς χήρας, παρατηρῶ μὲ λύπην μου ὅτι ἡ μεγάλη πρὸς τινα πρόσωπα συμπάθεια σκοτίζει ἐνίοτε τὸν νοῦν καὶ τοῦ πλέον εὐφυοῦς ἀνθρώπου, καὶ ὄχι μόνον τὴν δικαιοσύνην εἰς ταῦτα τὰ πρόσωπα ὡς θυμιάματα δύναται νὰ προσφέρῃ τις, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ζωῆς του αὐτῆς οὐδόλως μεριμνᾷ, παραδίδου αὐτὴν πολλάκις ὡς ὀλοκαύτωμα εἰς τὴν λατρείαν του. Καὶ ἐναντίον ἐνίοτε τῆς θελήσεως τοῦ φίλου του καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀκόμη αὐτοῦ ὁ φίλος θεωρῶν ὡς κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν φίλον του, καὶ ν' ἀποδώσῃ οὕτω τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῷ διὰ τὰς ἀπὸ μέρους τούτου πρὸς αὐτὸν μεγάλας ἐκδουλεύσεις, δὲν δυσκολεύεται νὰ πράξῃ τὸ καλόν.

Μετὰ μακρὰν ἐν τῷ Συμβουλίῳ συζήτησιν, ὡς εἰσηγητῆς ἐπὶ τοῦ βουλευμάτος τούτου, ἐπολέμησα σφοδρῶς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, καὶ ἀφοῦ ἐν πρώτοις κατώρθωσα νὰ κερδίσω τὴν μὴ προφυλάκισιν τῆς κατηγορουμένης, ἐγνώμοθόθησα ὅτι, χάριν τοῦ δικαίου, χάριν τῆς κοινωνίας, εἰς ἣν φρονῶ ὅτι πᾶς δικαστῆς πρέπει νὰ δίδῃ λόγον, πρέπει νὰ παύσωμεν πρὸς καιρὸν, ἄλλως τε παρετήρησα, ὅτι ἀπὸ τοῦδε νύπτισμαι

τὰς χεῖρας καὶ διαμαρτύρομαι κατὰ τοῦ βουλευ-
ματος ἐκείνου τὸ ὅποῖον ἤθελε παρὰπέμψει μίαν
χήραν ἀδικουμένην, γυναῖκα λέγω, ἣτις ἔσχε τὸ
ἄτύχημα νὰ πέσῃ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια,
καὶ νὰ μὴ εὐρίσκη διέξοδον. Αἰσχύνομαι τῇ ἀλη-
θείᾳ φανερόνων τὴν τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστα-
σίν μας· δυστυχῶς ὅμως τὸ σημεῖον εἰς ὃ περιήλ-
θομεν δὲν ἐπιτρέπει τὴν περαιτέρω σιωπὴν, καὶ
ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ δὲν δύναται, κατ' ἐμὴν ἰ-
δέαν, νὰ ἐπέλθῃ, ἐὰν δὲν κηρυχθῇ πανταχόθεν ἡ
ἀλήθεια καὶ δὲν γίνῃ ὡς πρέπει γνωστὴ ἡ ἀλη-
θὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις.

Ὅτι δὲν κατορθώθη τὴν ἡμέραν τῆς συζητή-
σεως ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν, κατόπιν ὠρίμου σκέ-
ψεως ἐνὸς τῶν συναδέλφων, ὅστις ἐξεληθὼν τῆς
ἀπάτης εἰς ἣν ἴσως εἶχε περιπέσει, ἐσυμφώνησε
μὲ τὴν ἐμὴν γνώμην, καὶ τοιουτοτρόπως διὰ τῆς
καταστροφῆς τοῦ πρώτου σχεδίου τῆς πρώτης ἀ-
ποφάσεως ἔπαυσε πρὸς καιρὸν ἡ περαιτέρω κατὰ
τῆς γήρας Ἰγκετ ποινικὴ καταδίωξις. Ἀλλὰ δὲν
ἠρκέσθη εἰς ταῦτα ὁ κ. Κανελλόπουλος, καὶ συλ-
λογιζόμενος ὅτι ὤφειλε νὰ δώσῃ λόγον ποτὲ εἰς
τὸ μέρος ἐκεῖνο ἔνθα χθὲς εἶδομεν αὐτὸν ἐξερ-
χόμενον, συλλογιζόμενος λέγω, διὰ τίνος προ-
σώπου ἠδύνατο νὰ παρῴσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ φί-
λου του, τῆς μεγάλης του ἀδυναμίας, ἀνακόπτει
τὸ μνησθὲν βούλευμα, ὄχι πλέον ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν
παραπομπὴν καὶ προφυλάκισιν τῆς Ἰγκετ, ἀλλὰ
διὰ νὰ θεατρισθῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου καὶ
νὰ γίνουν γνωστὰ καὶ ἐκεῖ τὰ ἄθλα αὐτοῦ, ἀλλ'
ἀνακόπτεται τοῦτο ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ μέρους
τῆς χήρας.

Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μας ἦναι ἀληθεῖς, διότι
περὶ αὐτῶν δὲν ἐγγυῶμαι, ἐξεπλάγη ὁ Κ. Πρόε-
δρος τῶν Ἐφετῶν, ὅστις ἴσως καὶ διὰ τοῦτο τι-
μωρεῖται μὲ μετὰθεσιν, φωνήσας τότε αὐτὸν δὲν ἐ-

συλλογίσθη ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἂν ἔχωμεν φυλακὰς καὶ διὰ τὴν χήραν Ἰγκρετ ! τὸ δὲ Συμβούλιον τῶν Ἐφετιῶν παμψηφεί ἀπεφάνηται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῆς μνησθείσης χήρας.

Καὶ μολαταῦτα ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκλεχθεὶς ὡς ὁ καταλληλότερος μεταξὺ τῶν νέων ἐντίμων καὶ εὐσυνειδήτων διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ παράνομα συμφέροντα τῶν φίλων αὐτῆς, οὐδόλως αἰσχύνεται διὰ τὰ κτυπήματα ταῦτα, ἀλλ' ἀπεναντίας ὡς ἐν θριάμβῳ κατέρχεται τῆς Εἰσαγγελίας, θεωρῶν ὅτι ἐξεπλήρωσεν ὡς ἔδει τὸ καθήκον αὐτοῦ καὶ πορεύεται ὅπου δεῖ ἵνα προσφέρῃ τὰ θυμιάματά του.

IV.

Ἡ δικαιοσύνη μέχρι . . .

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, γνωστός τὴν διαγωγὴν εἰς ὀλίγους πρότερον, ἦλθεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἵνα δείξῃ ὅτι δὲν στερεῖται θάρρους, καὶ ὅτι ἠξέυρει νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ὑποστηρίζουσαν αὐτὸν πολιτικὴν διὰ τῆς διαγωγῆς του, ποιῶν χρῆσιν τῆς θέσεώς του, ποῦ νομίζετε ; καὶ εἰς . . . ἀκόμη. Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τὸν ἀναγνώστην, διότι θέλοντες ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν νὰ παραδώσωμεν τελειότεραν τὴν εἰκόνα τοῦ ὄργανου, ὅπερ ἡ διέπουσα πολιτικὴ ἐξελέξατο νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ καταλλήλως, ἀναγκαζόμεθα ν' ἀφηγηθῶμεν γεγονὸς, ὅπερ ἐξευτελίζει εἰς ἄκρον τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς Εἰσαγγελίας. Καὶ μὴ νομίση ὁ κ. Κανελλόπουλος ὅτι κινούμεθα ἀπὸ φθόνον πρὸς αὐτὸν διηγούμενοι τὰ τρόπαιά του, πολλοῦ γε καὶ δεῖ ἄς πιστεύσῃ, ὅπως πάντες τὸ πιστεύουσιν, ὅτι δὲν εἶναι πρόσωπον τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται διὰ τῶν προτερημάτων του νὰ κινήσῃ φθόνον τινα, ἢ

νά θεωρηθῆ ὡς ἄξιον ἀντικείμενον, καθ' οὗ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις ἴσον πόλεμον· ἐξακολουθοῦμεν. Ὁ κ. Κανελλόπουλος, αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἔτι καὶ νῦν, πρὸς ἐμπαιγμὸν καὶ αὐτῶν τῶν ἱερωτέρων ἀκόμη, διατηρεῖται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἐγένετο αἰσχροτέρον ὄργανον αὐτῆς, αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς σφοδρᾶς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου συζητήσεως, αὐτὸς ἐκεῖνος, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει βούλευμα τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐπὶ συκοφαντία, δι' οὗ παύει πρὸς καιρὸν ἢ περαιτέρω κατ' αὐτοῦ καταδῶξιν, διὰ τὸν λόγον ἔτι, ἀρνηθεὶς τὴν ὑπογραφήν του ὡς ὀπισθογράφος μιᾶς συναλλαγματικῆς, κατήγγειλε τὸν ἐκδότην τὸν καὶ κάτοχον ὡς πλαστογράφον, τὸν ἀθωωθέντα κατόπιν διὰ βουλεύματος, καὶ καταγγείλαντα αὐτὸν ἐπὶ συκοφαντία· ὁ Εἰσαγγελεὺς λέγω τοῦ Πλημμελειοδικείου Πατρῶν, ὅπως φανῆ ἀντάξιος τῶν πολλῶν συστάσεων τῶν βουλευτῶν Στεφανοπούλου, Στεριοπούλου, Μπουκαούρη, τοῦ Νομάρχου Κυβερνήτου κλπ. κλπ. καὶ ἱκανοποιήσῃ τὴν διορίσασαν αὐτὸν Κυβέρνησιν (διότι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς γνωστὸν ἐχρησίμευσε πάντοτε ὡς γραμματεὺς τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦτέστι τοῦ Γεωργιάδου) νύκτα τινὰ τῆς 25—26 Ἀπριλίου ε. ε. ἐν μέθῃ καὶ κρεπάλῃ (καὶ τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως) διατελῶν, μεταβαίνει μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων εἰς τὴν ἄνω πόλιν τῶν Πατρῶν, καὶ, ἐπὶ τῷ προσήματι δῆθεν ὅτι ζητεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, κτυπᾷ θύραν τινὰ, ἐν μέσῃ νυκτὶ, καὶ προσπαθεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ· τὸν κρότον τοῦτον ἀκούσαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ οἰκοῦντες ἀνοίγουσι τὴν θύραν, καὶ πληροφορηθέντες τὴν αἰτίαν, ἥτις ἠνάγκασεν αὐτὸν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, τῷ παρατηροῦσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὄν

Ζητεί, άγνοώ τίνος γένους, κατοικεί εις την κάτω πόλιν. Άνεχωρεί εκείθεν μετά και των λοιπών και έρχεται εις τό προσδιορισθέν μέρος, τούτέστι πλησίον του καταστήματος της Νομαρχίας και αυτού του Ταμείου, κρούει την θύραν, κραγάζων ότι είναι ο Εισαγγελεύς, και έν τῷ κρούσματι τούτῳ, ο εκεί πλησίον σταθμεύων σκοπός φωνεΐ τους στρατιώτας εις τά όπλα, οΐτινες πορευόμενοι προς τό μέρος του κρότου άκούουσιν ότι ο Εισαγγελεύς, πληροφορηθείς την έν τῇ οίκία εκείνη διαμόνην κακούργου τινός, ζητεί νά ενεργήση άνακρίσεις.

Άντι παντός άλλου καταχωρίζομεν κατωτέρω την έξης δοθείσαν κατ' αυτού μήνυσιν επί διαταράξει οικιακής ειρήνης, άρκούμενοι εις όσα έν αύτῇ αναφέρονται περί του άντικειμένου τούτου.

Μήνυσις

Έλένης συζύγου Γ. Άγραφιώτου, κατοίκου Πειραιώς, και διαμενούσης προσωρινώς εις Πάτρις.

Έν Πάτριας τῇ 26 Άπριλίου 1867.

Πρός τον Κ. Εισαγγελέα των ένταυθα Έφειτών.

Χθές περί ώραν 11 Μ. Μ. και πρό ο ένταυθα Εισαγγελεύς των Πρωτοδικών κ. Κανελλόπουλος μετά έξ ή επίτα τον αριθμόν άγνώστων, έν τῷ χωρίῳ Έγλυκάδος ευθυμοϋντες και προς την πόλιν κατερχόμενοι, μετέβησαν εις την πρότερον παρ' έμου ένοικιασθεΐσαν οίκίαν του Διονυσ. Μυλωνά, κειμένην κάτωθι των ύψηλών άλωνίων, ζητοϋντες επιμόνως όπως εισέλθουν έν αύτῇ προς τον σκοπόν νά απαγάγουν την κακή μοίρα έν χρεια διατελοϋσαν δυστυχῇ αδελφῇ μου Μαριγώ. Μαθόντες δέ παρά του οικοδοσπότου τῆς οίκίας ότι ήμεΐς άνεχωρήσαμεν εκείθεν και ότι μετέβημεν

εἰς τὴν ἀντικρὺ τοῦ Ταμείου οἰκίαν τοῦ Κ. Γ'. Στριφτόμπολα κατέσπευσαν, καὶ ὁ μὲν κ. Εἰσαγγελεὺς ἤρχισε διὰ λακτισμάτων νὰ κτυπᾷ τὴν κάτωθι θύραν τῆς οἰκίας μας, οἱ δὲ ἕτεροι παρέστεκον. Ἐντρομος τότε ἀφυπνισθεῖσα ἐξῆλθον εἰς τὸν ἐξώστην ὅπως μάθω τί τὸ συμβαῖνον. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τότε ἅμα μὲ εἶδε μοι ἀπετάνθη « μωρὴ πουτάνα διατί δὲν μᾶς ἀνοίγεις ποῦ εἶμι Εἰσαγγελεὺς »· καὶ ἐξηκολούθει κτυπῶν τὴν θύραν. Ἐγὼ τοῦ ἀπήντησα, ὅτι δὲν τὸν ἀναγνώριζω ὡς τοιοῦτον, καὶ ἂν ἦναι τοιοῦτος, ἡ ὥρα εἶναι περασμένη καὶ δὲν τοῦ ἀνοίγω· τότε ὁ κ. οὗτος ὡς λέων ἐξηγριωμένος ἤρχισε νὰ κτυπᾷ τὴν θύραν, εἰς τρόπον ὥστε μικροῦ ἐδέησεν ὅπως ὑποχωρήσουν οἱ στρόφιγες ἀπέναντι τοιαύτης βίας· ὁ φυλάττων τὴν νύκτα ἐκείνην τὸ Ταμεῖον νυκτοφύλαξ ἰδὼν ὅτι ἅπαντες ἐπέμεινον νὰ εἰσέλθουν διὰ τῆς βίας ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, καὶ φοβηθεὶς φαίνεται μὴ συμβῆ σπουδαῖον, ἐφώνησε τοῖς κοιμωμένοις συναδέλφοις του « εἰς τὰ ὄπλα ». Ἐξεληθόντες δὲ οὗτοι, μακρόθεν ἰστάμενοι καὶ πλησίον τοῦ Ταμείου, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅπως καλύψῃ τὴν πρᾶξιν του ταύτην, καὶ φοβούμενος μήπως πυροβοληθῇ παρὰ τῶν ὡς εἴρηται στρατιωτῶν, ταραττων μὲ τοὺς συνεταίρους του ἀθῶν καὶ ἀδυνάτων ὄντων τὴν νυκτερινὴν οἰκιακὴν εἰρήνην, ἐφώνησεν « εἶμι Εἰσαγγελεὺς, συνέβη ἐνταῦθα κακούργημα καὶ ὑποκρύπτεται ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ κακοῦργος ». Τότε οἱ ὡς εἴρηται στρατιωτῶν μὲ παρεκάλουν ὅπως ἀνοίξω τὴν θύραν, καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου σταθῶμεν εἰς τὸν ἐξώστην. Βλέπουσα ἡ ἀτυχῆς τότε ὅτι τὰ πάντα μὲ καταδιώκουσιν, ἐδίχθη (καθότι ἤθελον διαρρήξῃ τὴν θύραν) καὶ ἀνάψασα κηρίον κατέβην καὶ τοῖς ἤνοιξα. Ἀναβὰς δὲ ὁ λειτουργὸς τῆς θέμιδος τὴν κλίμακα, ἤρχισε νὰ μὲ ἀπειλῇ λέγων μοι « διατί

μωρὴ πουτάνα δὲν μοὶ ἄνοιγες, αὔριον βλέπεις θὰ σὲ κάμω ἐξορίαν· καὶ ἤρχισεν ὁ παραστάτης τοῦ Νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ ἐνεργῇ δῆθεν ἀνακρίσεις, ἐρωτῶν με ποῖα εἶσαι σὺ, καὶ πῶς μένεις ἐνταῦθα. Ἐνώπιον δὲ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς δικαιοσύνης, δηλ. τοῦ φίλου τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἦτοι ἐνὸς φουστανελλοφόρου μὲ σιλάχι, ὁ εἰς τῶν συνεταιρίων του προσεπάθη ν' ἀσπασθῇ τὴν ἀδελφὴν μου, ἥτις εὐτυχῶς ἀπέφυγε τὴν χεῖρά του.

Ταῦτα, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ὡς τὸ ἀνώτερον πρὸς ὅσον τῆς δικαιοσύνης, ἀναφέρω ὑμῖν, ἐπικαλουμένη τὴν τιμωρίαν τῶν τοιούτων.

Ἀλλοίμονον, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ἐὰν ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσεσιν ὁ Νόμος καὶ ἡ δικαιοσύνη κατεστράφη ὑπὲρ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ μάλιστα τοῦ κατέχοντος θέσιν Εἰσαγγελέως ἐνταῦθα, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ τιμωρῇ τοὺς κακούργους καὶ ταραξίαις, νὰ τολμᾷ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς νὰ ταραττῇ τὴν ἡσυχίαν δυστυχῶν ὄντων. Τότε μὰ τὴν ἀλήθειαν δικαιούμεθε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐπιχειρεῖ ἀπαγωγὰς καὶ διαταράξεις ἐν μέσῃ ἀγορᾷ, τότε ἡ πολιτεία ἔφθασεν εἰς ἀποσύνθεσιν, καὶ προτιμότερον ἦτο δι' ἐμὲ νὰ θεωρῶμαι Ὀθωμανὶς, παρὰ ἐλευθέρα Ἑλληνίς.

Μάρτυρας τῆς πράξεως ταύτης προτείνω 1) Διον. Μυλωνᾶν καὶ τὴν σύζυγόν του Τασούλαν· 2) Γιαννῆικον Χωριάτην ἢ Στεριώτην, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν μεταδάντες μ' ἀνεζήτησαν· 3) Παναγ. Κλεάνθην χωροφύλακα· 4) τὴν σύζυγόν του Ἀγγελικὴν· 5) τοὺς σκοποὺς τοὺς φρουροῦντας κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸ Ταμεῖον.

Εὐελπίζομαι δὲ, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ὅτι αὐστηρὸς πάντοτε εἰς τοὺς Νόμους ὑπάρχων, θέλετε δώσει ὡς ἀνωτέρα ἀρχή, ἐν μᾶθημα εἰς τοὺς παρ' ὑμῖν

ὑποδεεστέρους ἵνα ἕκαστος συναισθανόμενος τὴν
θέσιν του καὶ σεβόμενος τοὺς Νόμους εὐδαιμο-
νήσῃ ἢ Πατρίδι.

Εὐπειθεσιότη.

Υ. Γ. Πληροφωρῶ δ' ὑμᾶς ὅτι μετ' ὀλίγας ἡ-
μέρας ἀναχωρῶ διὰ Πειριαιᾶ, καὶ ἂν πρόκειται νὰ
ἐξετασθῶ παρὰ τακτικοῦ ἀνακριτοῦ διὰ τὴν πρά-
ξιν ταύτην, οἷς παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενος
διατάξῃτε τὴν ἐξέτασίν μου εἰς Πειριαιᾶ.

Εὐπειθεσιότη

Ἑλένη σύζυγος Γ. Ἀγραφιῶτου.

Ἡ ἀνάκρισις ἀνετέθη, ὡς εἶδος, εἰς τὸν Πρόε-
δρον τῶν Ἐφετιῶν, καὶ τούτου ἀσθενούντος ἀνέ-
λαβεν αὐτὴν ὁ Ἐφέτης Κ. Μαρξίδης, συγγενὴς
τοῦ κ. Κανελλοπούλου, ὅστις διελθὼν ἐπὶ τροχά-
δην, ὡς ἦτο ἐπόμενον, αὐτὴν τὴν ἀπέστειλε πε-
ραιωμένην, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν
Ἐφετιῶν Κ. Κωνσταντόπουλος διετέλει ἐν ἀδείᾳ
εἰς Ἀθήνας, ἵνα δυνηθῶσι, διὰ τοῦ ἀναπληροῦ-
τος τὸν ἀνωτέρω νεωτέρου Ἐφέτου Κ. Πλέσσα,
νὰ σφραγίσωσι διὰ σταθερᾶς καὶ ἀσφαλοῦς σφρα-
γίδος καὶ τὸ μνημεῖον τοῦτο, ὅπερ ἠνεώχθη διὰ
τὸν Εἰσαγγελέα, κακῆ μοίρα, τῶν Πλημμέλειο-
δικῶν κ. Κανελλόπουλον, ὅπως ἐσφράγισαν καλῶς
καὶ ἐκεῖνο τῆς πλαστογραφίας. Δυστυχῶς ὁμως,
διὰ τὸν ἀνωτέρω, ἐπανακάμπτει ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Κ.
Κωνσταντόπουλος, ὅστις παρατηρήσας τὸ ἀτελὲς
τῆς δικογραφίας ἐπιστρέφει αὐτὴν εἰς τὸν ἀνα-
κριτὴν, ζητῶν νὰ ἐξετασθῶσιν οὐσιώδη τινὰ πε-
ριστατικά, ἀλλ' οὗτος διαφωνεῖ καὶ τὴν διαφω-
νίαν των ταύτην λύει κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὲρ
τοῦ κατηγορουμένου, ὅχι πλέον ἐπὶ πλαστογρα-
φία, ἀλλ' ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης κ. Κα-
νελλοπούλου, τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετιῶν, ἀπο-
φηνάμενον ὅτι ἡ πράξις αὕτη δὲν εἶναι ἐγκλημα-

τική, οὐ βουλευμάτων ζητεῖται ἤδη ἡ ἀναίρεσις.
Ἐπέπρωτο ὁ πρὸ τῶσων χρόνων συστηθεὶς ἐν Ἑλλάδι Ἄρειος Πάγος, αὐτὸς ὁ ἀήτητος φρουρὸς καὶ πιστὸς φύλαξ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, τὸ ὠραῖον, ἀειθαλὲς καὶ εὐσομον ἄνθος τὸ διαχύνον ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πρὸ τοσοῦτου χρόνου τὴν ὁρμὴν του νὰ πενθῇ σήμερον, διότι βέβηλος χεῖρ, ἡ χεῖρ τοῦ Λομβάρδου εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ πρὸ τινος καὶ ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ ἄνθους ἐν φύλλον, νὰ δικάζῃ ὡς πλαστογράφους τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ πρὸς τὸ πείσμα αὐτοῦ διατηρουμένους Εἰσαγγελεῖς, νὰ ἀνιχνεύῃ ἂν ἡ Εἰσαγγελία κατῆλθε μέγρι τῶν πορνοστασιῶν καὶ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ νὰ βλέπῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του σφραγιζόμενα τὰ μικρὰ τέκνα αὐτοῦ, τὰ ζητήσαντα νὰ διάγωσι βίον ἔντιμον καὶ ἀκηλίδωτον καὶ νὰ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὰς ὁρμὰς τῶν λησιτῶν καὶ κακούργων τῶν πόλεων οὗς ἐδημιούργησεν ἡ νέα Κυβέρνησις.

V.

*Ἡ δικαιοσύνη ἐξομολογημένη ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν
τῆς ἡμέρας.*

Ὀλίγας λέξεις ἔχω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ γράψω, προσπαθῶν ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἀναγνώστας, καὶ καθιστῶν τερπνὸν καὶ εὐχάριστον τὸ κεφάλαιον τοῦτο, τόσον διὰ τὸ εἶδος τῶν ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐξομολογήσεως.

Ὁ Μπουκαούρης, αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις τῇ βοηθείᾳ Ἀλέκου τοῦ Κουμουνδούρου, διέπει σήμερον, κακῇ μοίρᾳ, τὰ τῶν Πατρῶν, μένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρὸς εἰς Ἀθήνας, ἔχει ἀντιπρόσωπόν του τὸν ἀδελφόν του Μιλτιάδην, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὅστις φέρων μεθ'

ἑαυτοῦ τὸν ὄγκον τοῦτον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πατρὸς τοῦ ἔθνους, περιεφέρετο ἀπὸ ἀνακρίσεως εἰς ἀνάκρισιν ὅτε μὲν παρακαλῶν, ὅτε δὲ ἀπειλῶν· καὶ δὴ κρατῶν προφυλακισμένους 3—4 ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῶ κατηγορουμένους, καὶ πληροφορηθεὶς οὗτος ὅτι προσκληθεῖσα ἢ παθοῦσα ἐνώπιόν μου ἐξετάσθη κατ' ἐπανάληψιν, ἐζήτησε παρ' ἐμοῦ μὲν πλαγίως, διότι δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ μοὶ ἐπιβίλλῃ τὸν ὄγκον του, ὃν ἄλλως τε καὶ ἐγὼ δὲν ἀνεγνώριζον, παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου μου δὲ ἀπ' εὐθείας, νὰ λάβῃ γινῶσιν τῆς καταθέσεως αὐτῆς, ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατηγορουμένων· ἀλλὰ, δυστυχῶς δι' αὐτὸν καὶ εὐτυχῶς δι' ἐμέ, δὲν ἐπέτυχε τοῦτο· ὅ,τι ὅμως τότε δὲν κατορθώθη, ἐπέτυχε κατόπιν κατὰ τὴν ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἀπομάκρυνσίν μου, κατορθώσας, δὲν ἤξεύρω πως, ν' ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς διὰ βουλεύματος (α).

Ἄγνοῶν ὅ,τι ἴσως ἐκ τῶν ὑστέρων ἠγνόησα, ὅτι ἡ διέπουσα σήμερον τὸν ἀτυχῆ τοῦτον τόπον πολιτικῆ τοῦ Κουμουνδούρου ἦτο τοιαύτη, καὶ συναισθανόμενος ὅτι ἐν οἰαδήποτε περιστάσει ὁ ἐκπληρῶν εὐσυνειδότης τὸ καθήκον του ὑπάλληλος ἤθελεν ἐκτιμηθῆ κατὰ τι, δὲν ἀπεφάσισα νὰ ἐνδώσω εἰς τοιαύτας παραλόγους ἀπαιτήσεις, φρονῶν ὅτι προδίδων τὸ ἀπόρρητον τῆς ἀνακρίσεως, προέδιδον τὸν ἑαυτόν μου, προέδιδον αὐτὸν τὸν Θεόν·

Ἀπέρχεται τότε τῆς ἀνακρίσεως πλήρης θυμοῦ καὶ ἀγανακτήσεως, καὶ διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς,

(α) Τοῦτο μόνον παρατηρῶ χάριν τῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ παθοῦσα ἐνῶ τὸ πρῶτον κατέθεσεν ὅτι ἐξεβιάσθη, ἀκολούθως ἠγνήθη τοῦτο, ὁμολογήσασα ὅτι ἐκουσίως παρεδόθη· φρονῶ ὅμως ὅτι τὸ πρῶτον ἔπρεπε νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ παραπεμφθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι.

πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῆς θύρας, κραυγάζει ἃ ἔγω καὶ ἄλλο μέσον νὰ κατορθώσω ὅ,τι πλησίον ὑμῶν δὲν ἐπέτυχον· καὶ πράγματι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων στιγμῶν τῆς ὥρας ζητεῖται ἡ δικογραφία ὁλόκληρος παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἄχρι τῆς ἐσπέρας ἐθεάθη εὖτος (ὁ Μπουκαούρης) συνομιλῶν καὶ συνδιασκεπτόμενος, οὕτως εἶπεῖν, μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως. Νὰ κατεῖχεν ἄρα γε τότε τὴν θέσιν τοῦ Ἀνακριτοῦ ὁ Μπουκαούρης; νὰ ἔλαβεν ἄρα γε, λέγω, γινῶσιν τότε τῆς καταθέσεως τῆς παθούσης καὶ ὁλοκλήρου τῆς δικογραφίας; Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω. Ἀλλὰ διατί τάχα, ἴσως εἴπωσιν οἱ ἀναγνώσται, ἅμα τῇ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀπομακρύνσει αὐτοῦ, ἐζητήθη ἡ δικογραφία παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως; τοῦτο ἦτον ὅλως τυχαῖον μὴ δυνάμενον νὰ δώσῃ ἀφορμὰς παρεξηγήσεων ἀπαντῶ, ἄλλως τε καὶ ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀποκρούει πᾶσαν ἐναντίαν καὶ κακὴν ἰδέαν, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον, ὡς παρεῖρησεν ἡμῖν φίλος, ἡ Εἰσαγγελία τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἀπαγορευθείσης τῆς εἰσόδου, μετεβλήθη εἰς Ἐλευσίνιον ναὸν ἐν ᾧ μόνοι οἱ μεμυημένοι τὰ μυστήρια ἠδύνατο νὰ εἰσέλθωσιν. **Τ ἄ λ α ι ν α Δ ι κ α ι ο σ ὦ ν η !**

Ἐκτοτε ἤρξατο ἡ κατ' ἐμοῦ πάλῃ τοῦ Μπουκαούρη, καὶ συμβούλια ἐπὶ συμβουλίων περὶ ἐξοπτώσεώς μου ἐγένοντο, τηλεγραφήματα ἐπὶ τηλεγραφημάτων περὶ παύσεώς μου εἰς Ἀθήνας διεβιβάζοντο, ἐν μάλιστα τοιοῦτο καὶ πρὸς τὸν ἀξιότιμον Παξιμάδην ἀπὸ μέρους ἑνὸς . . . ζητοῦντος νὰ κατακτήσῃ διὰ τῶν ἀνόμων μέσων τὸ Δικαστήριον, ὡσανεὶ ἐπίστευεν ὅτι ἀνεξετάστως ἠδύνατο τοιοῦτος ἄνθρωπος νὰ καταφερθῇ ἐναντίον μου, διότι ἐπαναλαμβάνω δὲν ἐπρόδοκα αὐτοῖς τὴν ὑπηρεσίαν, διότι δὲν ἐπρόδοκα τὸν ἑαυτόν

μου, διότι δὲν προσεκύνησα εἰς τὸ τῆς ὀγκλοκρατίας τῶν Πατρῶν εἶδωλον τῆς ἡμέρας. Ἄς ὄψωνται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ Δικαστήρια, καὶ ὁ στεναγμὸς τῶν ἀδικουμένων ἄς πέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των !!!

VI.

Ὁ ἔμπαιγμὸς τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κατόπιν τῶν διαδραματισθέντων, ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Κ. Προβελέγγιον, ὅπως ἐξετάσῃ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ δικαστηρίου τῆς ὠραίας αὐτῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, καὶ τὴν ποιότητα ἐνὸς ἐκάστου τῶν δικαστῶν, ἀνατεθέντος αὐτῶν συνάμα νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς διορθώσεως τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως ἀνέπαυσεν ὁμολογουμένως πολλοὺς, ἀλλ' ὑπῆρξαν καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες γνωρίζοντες τὰ ἐλατήρια τῆς διεπούσης πολιτικῆς, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐχαρακτήρισαν ὡς ἰατρικὴν συνταγὴν, δι' ἧς τὸ ὑπουργεῖον ἠθέλησε νὰ φενακίσῃ καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν κατόπιν ὅτι δὲν ἐπλανήθησαν οἱ δισπιστήσαντες. Ὁ Κ. Προβελέγγιος ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐξήτησε πολλὰς καὶ διαφόρους δικογραφίας τόσοσιν πολιτικὰς καθὼς καὶ ποινικὰς, καὶ μελετήσας αὐτὰς ἐπισταμένως καὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς τὸν ἔντιμον καὶ ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα αὐτοῦ, συνέταξε τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του, βέβαιος ὢν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠθέλεν ἐφαρμόσει κατὰ γράμμα αὐτήν. Ἀλλὰ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, διότι ἀντὶ νὰ εἰσακουσθῇ πλησίον τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεπαίχθη ἔμπαιγμὸν μέγαν, καὶ δὴ κοινοποιοῦνται ἐναντίον τῆς ἐκθέσεώς του, κατὰ πρῶτον ἢ μετὰθεσις τοῦ Κ. Κυπαρίσση, προέδρου

τῶν Ἐφετῶν, Ζήτω ἡ δικαιοσύνη! μεταίθεται σκανδαλωδῶς καὶ πρὸς τιμὴν τῆς πλαστογραφίας ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κ. Κωνσταντόπουλος, Ζήτω ἡ δικαιοσύνη! διατηρεῖται πρὸς ἐμπαιγμὸν καὶ πείσμα τῆς κοινῆς ὁ πλαστογράφος Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κανελλόπουλος, Ζήτω ἡ πλαστογραφία! παύεται ὁ Πρωτοδίκης Ἰωάν. Τοῦγκος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὁποίου ἐσυνηγόρησεν ὁ Κ. Προβελέγγιος, διότι ἐτόλμησε νὰ καταγγεῖλῃ ἀρμοδίως βανδαλικὰς τῶν ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως πράξεις, Ζήτω ἡ Δικαιοσύνη! Παύεται ὁ Πρωτοδίκης Βιρνακιώτης, διότι δὲν ἐσυμφώνησε μὲ τὸν Εἰσαγγελέα ἵνα ἀπαλλαχθῇ ὁ νοσοφιστὴς τῆς δημοσίου περυσίας, Ζήτω τῆς δικαιοσύνης! Πάντα ταῦτα ἐνεργοῦνται λέγω ἐναντίον τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀκεραίου καὶ ὄντως τιμίου ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τῆς Δικαιοσύνης Κ. Προβελεγγίου, χωρὶς ν' ἀναλογοισθῇ ποσῶς ὁ ἐξοχώτατος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Κωνσταντῆς ὁ Λομβάρδος, ὁ ἰατρὸς, ὁ δριμύτατα ἐσχάτως προσενεγκῶν δυστυχῶς φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῆς πασχούσης δικαιοσύνης, ὅτι ταῦτα πράττων ἐμπαίζεται καὶ δὲν ἐμπαίζει, ὑβρίζεται καὶ δὲν ὑβρίζει. Ἀλλὰ πταίει κατὰ τοῦτο μόνον ὁ Λομβάρδος, διότι ἐγένετο καὶ γίνεταί ἡ γέφυρα, ἐφ' ἧς διέρχεται ὁ Κουμουνοδοῦρος.

VII.

Τὰ παρελθόντα.

Προκειμένου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, ἡ τότε Κυβέρνησις, θεωρήσασα ὡς λίαν συντελεστικὸν εἰς τὴν τά-

Ξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν ἐπαρχιῶν τὴν εἰς μίαν ἐκάστην τούτων μετὰβασιν ἀνακριτοῦ, διέταξε τὸν τότε παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις Πλημμελειοδίκαις Κ. Εἰσαγγελέα καὶ νῦν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις δικηγόρον Κ. Βάλθην νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιον αὐτό· καὶ δὴ ὁ μὲν Κ. Βαρνακιώτης ἐστάλη εἰς Ἠλείαν, ὁ δὲ Κ. Δουκάκης εἰς Αἴγιον, ἐγὼ δὲ εἰς Καλάβρυτα, δηλ. εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, ἣν πράγματι ἀπέφευγον καὶ οἱ δύο ἀνωτέρω, λόγῳ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως εἰς ἣν τότε εὐρίσκετο αὕτη. Χωρὶς νὰ δειλιάσω διὰ τοῦτο, καὶ μάρτυς ἀξιοπίστος ὁ ἔντιμος Κ. Βάλθης, ἔσπευσα καὶ μετὰ προθυμίας ἀκόμη νὰ ἐκτελέσω τὴν παραγγελίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλογιζόμενος ὅποιαν ἐκδούλευσιν ἤθελον προσφέρει εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, ἐὰν ἡδυνάμην νὰ συντελέσω σπουδαίως εἰς τὴν πράγματι σαλευομένην τότε τάξιν αὐτῆς.

Μεταβὰς ἐκεῖσε εὔρον τοποθετημένους, εἰς τὰς ἐνεργὸν ἐχοῦσας μέρος θέσεις τῆς ἐπαρχίας, ὁ παλλήλους τοιούτους, οὓς οὔτε ἠτύχησεν οὔτε θέλει εὐτυχῆσαι ἴσως ποτὲ ν' ἀποκτήσῃ ἡ ἐπαρχία τῶν Καλαβρύτων, δηλ. ὡς ἔπαρχον τὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ὑπολήψεως Ἐπαμινώνδαν τὸν Γονατᾶν, ὡς ἀνθυπομοίραρχον τὸν γενναῖον καὶ τίμιον στρατιωτικὸν Ἰωάννην Στεριόπουλον, καὶ ὡς Εἰρηνοδίκην τὸν δίκαιον Κ. Ροῖλόν. Μετὰ τῶν ἀνωτέρω συνεσκέφθημεν τότε περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέτρων, ἅτινα ἔπρεπε νὰ λάβωμεν πρὸς ἐνέργειαν ἀμερολήπτου διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν καὶ πάντων τότε τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὸν δῆμον τῆς Κλειτορίας, ἔνθα μέγας ἐνυπήρχεν ἀναδρασμὸς καὶ μεγάλαι ἐγένοντο προετοιμασίαι ὡς εἰς πόλεμον, ἔνεκεν τῶν πολλῶν παραπόνων τὰ ὅποια ὑφίσταντο διὰ τὰς παρανομίας τὰς λαβούσας δῆθεν χώραν κατὰ τὰς πρὸ τῶν δη-

μοτικῶν βουλευτικὰς ἐκλογάς· Ἐδέησε λοιπὸν ν' ἀναλάβω ὑπ' εὐθύνην μου τὸν δῆμον τοῦτον καὶ ἀνεχώρησα ἐκ Καλαβρύτων διὰ Κλειτορίαν, κατόπιν τοῦ μεταξὺ τῶν Ἀργῶν καὶ τῶν κομματαρχῶν πρωτοκόλλου, τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν, ἀφοῦ τὴν προτεραίαν εἰς Καλάβρυτα ἐρρίφθημεν μετὰ τοῦ Ἐπάργου καὶ ὑπομοιράρχου ἐντὸς τῆς λαβούσης χώραν ἀπὸ μέρους ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων συμπλοκῆς, διακινδυνεύσαντες ἐντὸς τῶν πυρῶν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας, ὡς τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ Κυβερνήτου ἀδελφοὶ Νικολόπουλοι.

Μετὰ τὴν ἐκ Καλαβρύτων ἀναχώρησίν μου ὁ Κυβερνήτης θεωρῶν τὸν ἐαυτὸν τοῦ προσβεβλημένον διὰ τὰ τῆς προτεραιᾶς, καὶ νομίζων ὅτι δι' ἐνὸς πατάγου ἢ πράξικοπήματος ἠδύνατο εὐχεραϊότερον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν, διέταξε τοὺς περὶ αὐτὸν ν' ἀναστατώσωσι τὸ πᾶν, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσι ποσῶς ἀρχὰς, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει», διότι τὸ κίνημα τοῦτο τῷ ἐχρησίμευσε πρὸς ζημίαν τοῦ παρὰ πρὸς ὠφέλειάν του (τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Καλαβρύτων, ἧτις παραπολὺ ὑπέφερε τότε, ἐρεθισθέντων σπουδαίως) κατὰ τὰς ἐπὶ παρουσίᾳ ἰκανῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ ὄλων τῶν ἀρχῶν ἐνεργηθείσας κατόπιν δημοτικὰς ἐκλογάς.

Περὶ τῶν κινήματων τούτων μοι ἐδόθησαν κατόπιν ἀπὸ μέρους ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς τοιοῦτου εἶδους πράξεις, καταγγελίαι καὶ ἐπελήφθη πάραυτα τῆς ἀνακρίσεως. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κυβερνήτης, προβλέπων ἴσως ἐκ τῶν προτέρων καὶ συναισθανόμενος, πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον του, ὅτι οὐχὶ αὐτόπτης Ἀνακριτῆς ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν, ἐνήργησε νὰ μετατεθῶ εἰς Μεσολόγγιον (τὸ

ἔποιον θὰ ἦτο εὐτύχημα δι' ἐμέ) ὅπερ κατώρθωσε μὲν ἐν πρώτοις, ἀνεστῆλθη δὲ κατόπιν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τοῦ ἀμιγούς φατριασμοῦ Κ. Φορέστη.

Μετὰ τὴν περαίωσιν σχεδὸν τῆς ἀνακρίσεως καὶ αὐτῆς τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἐδέησε νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τινων φίλων του ὡς πρωταιτίων τῶν σκηνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Γεώργιος Πετιμεζᾶς, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Κ. Κωνσταντοπούλου (α), καὶ τότε δὴ τότε ἐγείρεται ἐναντίον μου ὁ ἀνὴρ οὗτος τῆς ἐποχῆς, τὸ πρῶτον τῆς ἐπαναστάσεως, ἀποκαλῶν με ἀρχιφτριαστήν καὶ τὰ παρόμοια, ἐνῶ ἐξ ἄλλου οἱ σύντροφοί του ἐκ Κλειτορίας κατακρίνουσιν αὐτὸν, ἐπαινοῦσι τὴν διαγωγὴν μου διὰ τὴν ἀμερόληπτον ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ ἀξίαν ἐπαίνου συμπεριφορὰν μου, ὡς τοῦτο μαρτυροῦσι καὶ αὐταὶ αἱ πράξεις τῆς τότε ἐπιτροπῆς, ἣτις ἀναγνωρίζουσα τὰς μεγάλας ἐκδουλεύσεις ἅς τῷ δήμῳ αὐτῶν, καὶ μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς μου ἀκόμη, προσήνεγκον, μοὶ ἀπονείμει τὰς εὐχαριστίας της. Ἔσχον, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ἀτύχημα, νὰ γίνω τὸ ἀντικείμενον, καθ' οὗ νὰ ἐκτοξευθῶσιν, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ τὰ θέλη τοῦ κ. Κυβερνήτου. Καὶ διαί; Ἄς κρίνη τὸ κοινόν. Ἀλλὰ δὲν μοὶ λέγετε, κ. Κυβερνήτα, ποῦ στηριζόμενος κατακρίνεις τὴν διαγωγὴν μου καὶ ἔρχεσαι ἤδη πλησίον τοῦ Πρωθυπουργοῦ παριστῶν με ὡς ἀρχιφτριαστήν καὶ ζητῶν τὴν παῦσίν μου; Σοὶ ἔπταισα ἄρα γὰρ ἐγὼ, διότι ἐκ τῆς ἀπερίσκε-

(α) Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐντεῦθεν ὁρμώμενος ὁ Κ. Κωνσταντόπουλος ἔγινε κατ' ἐμοῦ τὴν χολήν του, οὐχὶ δι' ἐκθέσεώς του, ὡς πάντοτε συμβαίνει, ἀλλὰ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν γενικὴν γραμματεὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης;

Ψίας σου καὶ τοῦ μεγάλου ἴσως ἐγωϊσμοῦ σου ἀπώλυσες τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Καλαβρύτων; σοὶ ἔπαισα ἐγὼ ἂν σὺ ἐφέρθης οὐχὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς τέκνον κατὰ τῆς γέννησάσης σε καὶ ἀναθρεψάσης σε πατρίδος; ἢ μήπως δὲν εἶσαι γέννημα καὶ θρέμμα αὐτῆς; σοὶ ἔπαισα ἐγὼ ἂν σὺ κατεφέρεσο τότε τόσον ἀγενῶς καθ' ὄλων τῶν ἐντίμων ἐκείνων ὑπαλλήλων καὶ ἐζήτησες μάλιστα νὰ προσάψῃς μῶμον δωροδοκίας εἰς τὸν ἀξιότιμον ὑπομείραρχον Κ. Στεριόπουλον, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου οὐδ' ἡ ἐλάχιστη κήλις ἐνυπάρχει; Ἀλλὰ πῶς τότε ἐξηγοῦνται οἱ ἀπὸ μέρους τῆς ἐν Κλειτορίᾳ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπῆς πρὸς με ἑπαυτοί; πῶς ἐξηγεῖται ἡ μεγάλη πρὸς με συμπάθειά ἀπὸ μέρους πάντων τῶν κομματάρχων σου καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ καθ' οὗ τὸ ἐνταλμύ μου Κ. Γεωργίου Πετιμεζᾶ; Ἐρώτησόν τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον Κλειτορίας Κ. Λαμπρόπουλον, τὸν πρῶτον τοιοῦτου Γιαννικοπούλου, τὸν ἐν Σωπότῳ κομματάρχην σου Κ. Σοφιανόπουλον καὶ λοιποὺς φίλους σου διὰ νὰ πληροφορηθῆς ὅτι σὺ καὶ μόνον σὺ εἶσαι ἡ αἰτία τῆς ἀποτυχίας σου. Ἐὰν ἤθελον, ὡς σὺ λέγεις, νὰ εὐνοήσω εὐκομμητικῶς ἠδυνάμην ἐν τῷ ἀδικαιώματί μου νὰ ἐκδώσω τὰ ἐντάλματα πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἐκλογῶν, τῶν ἀναδληθειῶν διὰ τὰς 22, ἂν δὲν ἀπατώμαι, Ματοῦ, ὅπερ καὶ μόνον ἦρκει νὰ σε καταστρέψῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἔσπασα ἑλπίου ἑλευθερίας τὰς ἐκλογάς, διὰ τὸ ὅσοφον καὶ ἔπρεπε νὰ μοὶ ὀφείλετε εὐγνωμοσύνην. Αἱ κατηγορίαι ὅσας εἶναι φαίνεται ὁμοίαι ἐκείνων τῆς πλαστογράφιας. Εὐρον, εὐρον ἔλεγεν ὁ Κυβερνήτης τότε ἐν τῷ ἐν Πάτραις ξενοδοχείῳ, τὸν Ἀνακριτὴν Ἐσέηκον πλαστογράφον, καὶ διατί νομίζετε; διότι, ὅπως μὴ τὸν φέρω εἰς τὸ ἐν Καλαβρύτοις γραφεῖον τῆς ἀνακρίσεως, τῷ διετύπωσα τὴν κατη-

γορίαν καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ κάμνη κάτωθεν αὐτῆς τὸ ὑπόμνημά του (διότι τοιοῦτο ἐπρόκειτο νὰ κάμνη) τὸ ὁποῖον κατόπιν ἐνώπιόν μου νὰ συνογράψωμεν. Τοῦτο κατὰ τὸν Κυβερνήτην λέγεται πλαστογραφία.

Καὶ ἡ μεγαλειτέρα καταφορὰ τῶν Κυβερνήσεων δὲν ἐξασθενεῖ φρονῶ τὴν παγιωμένην πολιτικὴν ἐπιβρόχην, ὡς τινὲς ἐνταῦθα εἰς Πάτρας φρονοῦσι, καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ νῦν διευθύνων τὰ τῆς πολιτείας ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν, ὥστε ἐντεῦθεν ἐξάγεται ὅτι ἀγενῶν παθῶν ἔνεκεν καταφέρεισαι κατ' ἐμοῦ, τοῦ παθητικὴν ὑπηρεσίαν ἔχοντος καὶ εἰς οὐδὲν δυνάμενου νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς πολιτικῆς ἐπιβρόχης σου, εἰς ἣν, ὁ ἀξιότιμος Κ. Ζαΐμης σὲ ἀνεβίβασε καὶ ἡ ἐπανάστασις σὲ ἐνεκατέστησεν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι μάτην τινὲς τῶν ὑπαλλήλων, καὶ μὲ σημαίαν ἀναπεπταμένην, ἐζήτησαν ἀφ' ἐνός μὲν ν' ἀναδείξουν, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ ταπεινώσουν πολιτικὰς ἐπιβρόχας, ἄλλως τε καὶ ὁ λαὸς ἐγνώρισε καλῶς ἤδη νὰ περιποιῆται μὲν τοὺς ἐκάστοτε ἰσχυροὺς, νὰ ἔρχεται δὲ ἐν καιρῷ, ἢ ὑπὲρ ἐκείνων εἰς οὓς ἔχει μεγαλειτέραν συμπάθειαν, ἢ ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες τὰ πλείω προσφέρουσι.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, φίλτατοὶ ἀναγνώσται, οἵτινες προεκάλεσαν τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσίν μου, εἰς οὐδὲν λογιζομένου τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ, διότι ἐκεῖθεν ἀπορρέουν τὰ πάντα, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρὸς, ὅτι ὅτε ἄλλοτε, καὶ ἐπὶ τῆς μεταπολιτεύσεως ἀκόμη, ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, δὲν ἔπραξε, τὸ πράττει νῦν ὡς πρωθυπουργὸς διὰ τοῦ ἱατροῦ Λομβάρδου, δηλαδὴ βραβεύει ἐν ἔτει χιλιοστῶ δικτακισιοστῶ ἐξηκοστῶ ἐβδόμῳ τὴν πλαστογραφίαν καὶ τὸ ἀκαταδίωκτον τῶν νοσοφιστῶν τοῦ δη-

τρειτούτου πλούτου καὶ τιμωρεῖ ἐναντίον ἀκόμη καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐντιμοτάτου Κ. Προβλεγγίου (α) τὸν τὸ στήθος του ἐναντίον αὐτῶν προτάξαντα. Εὐχομαι ὅμως καὶ διὰ τὸ δυστυχὲς ἔθνος, τὸ τοιοιτοτρόπως μαραινόμενον, καὶ διὰ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ τούτου τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἣν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, νὰ μὴ εὐτυχῆσῃ ποτὲ ἢ Πατρίς νὰ διοικηθῇ ὅπως νῦν διοικεῖται. Εἰς δὲ τὸν πρωθυπουργόν, τὸν ἄλλως πολὺ ὑψηλὰ καθήμενον ἀπέναντι ἡμῶν, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιφρονῇ τοὺς νέους τοιοιτοτρόπως, διότι ἦτο τοιοῦτος πρότερον καὶ παρ' αὐτῶν ἀνεδειχθῆ, καὶ οἱ πολιτικοὶ φίλοι, ὡς ὁ Στεφανῆς καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτῶ, εἶναι τῶν περιστάσεων, ὡς κάλλιον ἐμοῦ γινώσκει ὁ ἀξιότιμος Κ. Χρηστίδης. Μὲ ἐννοεῖ πιστεύω ὁ Κ. Κουμουندούρος καὶ διὰ τοῦτο χαρίζομεν αὐτῶ τὸν Στεφανῆ.

VIII

Περιορίσθην, καθὰ εἶδεν ὁ ἀναγνώστης, εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν περιστατικῶν ἐκείνων εἰς τὰ ὅποια χρεωστεῖται ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις μου, καὶ ἀπέσχον νὰ ποιήσω λόγον περὶ πλείστων ἄλλων τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην καὶ πρὸς κοινὸν σκάνδαλον λαμβάνουσι χώραν εἰς τε τὴν πολιτι-

(α) Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν ἀντίγραφον τῆς τούτου ἐκθέσεως, καθόσον αὕτη ἀπάδουσα πρὸς τὰς μετὰ ταῦτα πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐνεταφιάσθη, οὐχ ἦττον ὅμως, ἐξ ὧν ἐξ ἀξιόπιστου πηγῆς γνωρίζομεν, ἡ ἐκθεσις αὕτη χαρακτηρίζει μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὸν Εἰσαγγελέα τῆς διαφθορᾶς καὶ συνιστᾷ ἐμὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὸν ἐντιμον Κ. Προβλεγγίον ἀπόκειται νὰ μᾶς λύσῃ τὴν ἀπορίαν διὰ τῆς δημοσιεύσεως, ἵνα μὴ ἀποδίδηται αὐτῶ ὅτι ἐγένετο ὄργανον τοῦ φατριασμοῦ μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως.

κὴν καὶ τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς τὰ ἐν-
 ταῦθα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους δικαστήρια.
 Ἄλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς
 δύναται νὰ κρίνη ἀσφαλῶς καὶ ἀποφανθῆ περὶ τοῦ
 δικαίου ἢ ἀδίκου τῆς παύσεώς μου, τῷ παρέχε-
 ται ἐξ ἄλλου μία ἰσχυρὰ ἀφορμὴ, κατὰ τὴν κρί-
 σιν μου, νὰ μορφώσῃ καθαρὰν ἰδέαν περὶ τῆς κα-
 ταστάσεως, εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία
 ἐν ἔτει 1867, ὅπερ κυρίως ἐσκόπον ἐπιχειρήσας
 τὸ προκείμενον ἔργον, καὶ νὰ σκεφθῆ περὶ τῆς κα-
 ταστάσεως ταύτης. Τὸ κατ' ἐμὲ ἐξομολογούμενος
 ἐν εἰλικρινείᾳ, ὅτι ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου ἐλατηρίου,
 ὑπ' οὐδενὸς πλαγίου σκοποῦ ὠρμήθη ἐἰς τοῦτο,
 μάλιστα δὲ, ἐὰν μοι ἐπιτρέπηται, δύναμαι νὰ εἴ-
 πω, ὅτι ἐλάχιστον προσβάλλουσι τὰς αἰσθήσεις
 μου τὰ θέληγῆτρα καὶ αἱ ἀπολαύσεις τοῦ ὑπαλλη-
 λικοῦ βίου, αἰσθάνομαι ὅτι δὲν πρέπει νὰ σιωπή-
 σω ἀπέναντι παρατηρήσεώς τινος, τὴν ὁποίαν ὁ
 μα τῆ δημοσιεύσει τῆς ἀγγελίας τοῦ παρόντος
 εὐηρεστήθησαν τινὲς νὰ διευθύνωσι καὶ μέχρι αὐ-
 τῆς τῆς ἀκοῆς μου. Ὁμολογῶ ὅτι τοὺς ἐναντιο-
 φρονούοντας δὲν θὰ καταρθώσω νὰ πείσω.

Ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου,
 κατέγοντος ὅλως ἐμπιστευτικὴν θέσιν, ὡς νὰ ὑ-
 πὸ τοῦτο ἐκ τοῦ Νόμου ὁ ὑπάλληλος, καὶ μάλι-
 στὰς ὁ δικαστικὸς, νὰ ᾗ τυφλὸν ὄργανον καὶ εὐπει-
 θὴν ἐκτελεστὴν τῶν διαθέσεων καὶ τῶν παρανόμων
 ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, δὲν ἐδίστα-
 ναί μοι εἰπῶσιν, ἐν εἴδει ἐπικρίσεως,
 ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ ἀνεχθῶ μίαν τοιαύτην κατὰ-
 στασιν πραγμάτων καὶ νὰ παραιτηθῶ.

Ὁ λειτουργὸς τῆς θέμιδος, καὶ ἰδίᾳ ὁ δικαστὴς,
 τρεῖ πάντῃ ἀνεξάρτητον ἀπέναντι τῆς Κυβερνή-
 σεως θέσιν, καὶ οὐδεὶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑ-
 πουργῶν ὑφίσταται δεσμός. Δοὺς προηγουμένως
 τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὄρκον ὑπεσχέ-

θην νὰ ὑπηρετήσω τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν συνείδησίν μου (α)· ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει, φρονῶν ὅτι δὲν ὑπηρετοῦν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ δικαιοσύνην, δὲν ἐδικαίούμην ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἐπ' οὐδεμίᾳ προφάσει ν' ἀπομακρυνθῶ τῆς θέσεώς μου, ἄλλως τε καὶ ὑποχρέωσις πρὸς τοῦτο μοὶ ἐπεβάλλετο, ἐν τοιαύταις ἀειναῖς περιστάσεσιν, ἐν αἷς ἀπειλεῖτο τὸ πᾶν ἀπὸ μέρους μιᾶς ἀγαλινώτου φαυλοκρατίας, νὰ μὴ ἐγκαταλείψω ὡς ἄναδρος στρατιώτης τὸ ὄπλον μου, ἀλλὰ νὰ σπεύσω πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀδελφῶν μου, οὓς δίστομος μάχαιρα ἠπέλκει νὰ κατασφάξῃ. Ἦτο τάχα δύσκολον, ὡς ἤδη εἶπον, τὰ πράγματα, νὰ περιποιηθῶ ἓνα ἢ καὶ δύο τῶν λεγομένων ἰσχυρῶν διὰ νὰ διατηρηθῶ εἰς τὴν θέσιν μου; ὄχι βεβαίως· ἀλλὰ δὲν ἠδύναμην νὰ συμβιβάσω τὰ ἀσυμβίβαστα, τὴν συνείδησίν μου δηλαδὴ μὲ τὰς παρανόμους καὶ παρλόγους ἀπαιτήσεις τῶν ἀνωτέρω· καὶ διὰ ταῦτο μάλιστα ἀπέβριψα ὑπερηφάνως τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως Κανελλοπούλου, δι' ἧς μὲ προσέτρεπεν, ὅ ἔν τι μ ο ς οὗτος ὑπάλληλος, νὰ ἐξιλεωθῶ δι' ἐπιστολῆς μου ἀπέναντι τοῦ Στεφανῆ, παρατηρήσας αὐτῷ ὅτι ὁ Τσέγκος δὲν γίνεται ἐπαίτης κατὰ τὸ 1867, καὶ ἐνόσω ἐκπληρῶ τὸ καθήκον του θεωρεῖ πᾶσαν μετὰ τῶν βουλευτῶν (καὶ τοιοῦτων μάλιστα) συνεξήγησιν, ὥσπερ νὰ μὴ ἐγένωσκον ὅτι κατόπιν τοῦ ἐξίλασμοῦ ἤρχετο καὶ ἡ ἀπαίτησις νὰ συναινέσω εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ νοσοφιστοῦ τῶν δημοσίων χρημάτων Στεριοπούλου καὶ εἰς τὴν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον παραπομπὴν τοῦ Πετραλιᾶ. Καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ἐπικριτὰς

(α) Ἀλλὰ καὶ τοιαύτην πράγματι ἔλαβον ἐντολὴν παρὰ τοῦ διηρσιαντοῦ με κατὰ τὸ 1855 ὑπουργοῦ Κ. Κρεστενίτου, καὶ ταῦτα κατὰ καθήκον καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

μου. Ἀλλὰ πολίτης καὶ ἐγὼ, ἀνήκων εἰς τὴν ἔντιμον τοῦ ἰδιώτου τάξιν, αἰσθάνομαι τὸ καθήκον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ διακόψω τὴν φωνὴν μου.

Μετὰ ἐπανάστασιν συνταράξασαν τὸ πᾶν ἐκ βάθρων καὶ τὸ πᾶν διακυβεύσασαν, σκοποῦσαν νὰ καταστρέψῃ τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἀπέρρεε πᾶσα διαφθορὰ καὶ πᾶσα ἐξαχρείωσις δηλητηριάζουσαι ὅλας τὰς ἵνας τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, τίς ποτε ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἤθελε παραγνωρισθῇ τοσοῦτον ἀσεβῶς καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ἔνεκα τοῦ ὀκείου τὰ ἔθνη, ἀποβλέποντα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των, καθιέρωσαν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν; τίς ποτε ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ σωτηριώδης ἀρχὴ, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ἐξουσία αὕτη, ἦτοι ἡ ἀνεξαρτησία, ἤθελε παραβιασθῇ τοσοῦτον ἀσυστόλως, ὥστε ἐν ἔτει 1867 γοερὸς νὰ ἐξέρχεται πανταχόθεν φθόγγος δὲν ἔχομεν δικαστήρια, δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην. Ἰψώθη πρό τινας φωνὴ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ κατόπιν πολλῶν συζητήσεων ἐν τῷ τύπῳ, κατόπιν διαφόρων παραστάσεων καὶ πολιτῶν καὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ κράτος δικηγορικῶν συλλόγων, γνωσθείσης τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς, ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐξηγέρθη καὶ ἔντονου πρὸς τὴν τότε Κυβέρνησιν ἀπηύθυνεν ἀπαίτησιν « νὰ θεραπευθῇ ἀμέσως τὸ ὑπάρχον κακόν ». Εἰσηκούσθη ἡ φωνὴ ἐκείνη; ἰκανοποιήθη ἡ ἐθνικὴ ἐκείνη ἀπαίτησις; Ἐὰν οὐχὶ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, τὴν ὁποίαν ἐδίκαιοῦτο ἡ ἐποχὴ ν' ἀπαίτησιν, διότι εἶναι πλεόν ἐντροπὴ μεγάλη διὰ τὸ Ἔθνος νὰ παρουσιάξῃ ἡ δικαιοσύνη σήμερον τοσαύτην τρομερὰν ὀπισθοδρόμησιν, ἐὰν λέγω, οὐχὶ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἐδίκαιοῦτο τοῦλάχιστον τις νὰ προσδοκᾷ τὸ τέρμα αὐτοῦ. Ματαίᾳ προσδοκίᾳ! ματαίᾳ ἐλπίς! Ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ

μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐξευτελισμός τῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς ἐν αὐτῇ εἰς τὸ πείσμα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιστήμης εἰσελεύσεως τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἐλαστικότητος, τὸ κακὸν ἐπροχώρησε, καὶ ἄνθρωποι, μηδεμίαν ἔχοντες ἰδέαν περὶ δικαίου καὶ περὶ νόμων, ἐτοποθετήθησαν εἰς δικαιοδικὰς ἑδρας ἐκ τοῦ δρόμου ληφθέντες, ἄλλοι δὲ τῆς αὐτῆς καταστάσεως τυγχάνοντες καὶ τῶν αὐτῶν διανοητικῶν δυνάμεων ἀνῆλθον εἰς ἀνωτέρας βαθμίδας. Ἀλλὰ καὶ τὸ κακὸν τοῦτο, ἂν καὶ καθ' ἡμᾶς μέγιστον, ἤθελεν εἶσθαι ὑποφερτὸν συνωδῶταῖς περικυκλούσαις τὴν πατρίδα περιστάσεσι, προχωρεῖ ὅμως καὶ κατὰ δυστυχίαν ἔφθασεν εἰς σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἔν δύναται ν' ἀφήσῃ ἡσυχον οὐδένα πολίτην, ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μετὰ φρίκης ἀναλογίζεται πᾶς ὁ δυνάμενος νὰ διαγνώσῃ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Εἰς περιστάσεις ἱερὰς, εἰς περιστάσεις κρισίμους, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν μέγα ἐξετυλίχθη δράμα καὶ φωνὴ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, δισχίζουσα θαλάσσας καὶ ὠκεανούς, προσκαλεῖ τὰ ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλίου ὑπάρχοντα τέκνα τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἵτινες μὲ τὴν δαδα ἀνὰ χεῖρας διέχυσαν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἀνακτῆσεως τῆς πατρῴας κληρονομίας καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρῴας εὐκλείας· εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πᾶσα διάνοια ἀπηωρήθη καὶ πᾶσα προσοχὴ ἀπερρόφηθη ἀπὸ τὴν συνταράττουσαν πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, πᾶσαν εὐγενῆ καρδίαν ἰδέαν, ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, τὸν τόπον τῶν μαρτυρίων νὰ ὑποφέρῃ καὶ τὴν βεβήλωσιν τοῦ τιμαλφεστέρου ἐκείνου πράγματος, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὰ τὰ δεσποτικὰ κράτη ἐτήρησαν σεβαστόν. Εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐθνικῶν

εὐχῶν, εἰς τὸ πείσμα τῆς ἱερότητος τῶν περιστάσεων ἢ κατὰ τὴν ἀνεμοζάλην τοῦ 1862 ἀναφεῖσα φαυλοκρατία, ὠφεληθεῖσα ἐκ τῶν περιστάσεων, ὠφεληθεῖσα ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἱεροτελεστίας, ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας καὶ οὐδενὸς ἐφείσθη ὅπως ἐπικρατήσῃ, οὐδὲν ἐσεβάσθη ὅπως τὰ πάντα κατακτήσῃ. Τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐξαχρειώσεως, διασκορπισθὲν πανταχοῦ, ἔφθασε καὶ μέχρι αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἡ θεὰ αὐτῆ ἀίσθανθεῖσα ἀλλεπαλλήλως καὶ αἰσθανομένη ἐπ' αὐτὴν βέβηλον χεῖρα, ἦν οὐδέποτε οὐδεμία Κυβέρνησις ἀπετόλμησέ ποτε νὰ τῇ ἐπιβάλλῃ, ἐκπέμπει γοερὰν φωνὴν «μ ἐ ε σ φ α γ ι ἄ σ α τ ε». Δὲν ἔχομεν δικαστήρια φωνοῦσι πανταχόθεν, δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην, ἀλλ' εἰς τὴν φωνὴν ταύτην οὐδεμία δίδεται ἀπάντησις. Ἀρκεῖ δια τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ νίκη καὶ τὸ πᾶν ἄς ἀνατραπῇ. Ἄτιμος νίκη! Καὶ ἔχομεν πλέον δικαιοσύνην ὅταν αὐτῆ τοιοῦτοτρόπως σφαγιάζεται; ἔχομεν δικαστήρια ὅταν ἡ διέπουσα πολιτικὴ, ἀσεβοῦσα πρὸς πᾶν ἱερόν καὶ ὄσιον, θέλει νὰ καταστήσῃ ταῦτα δούλα ἀγρίων καὶ χαμερπῶν πῶθων, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ, ὡς εἰς δίστομον μάχαιραν, εἰς χεῖρας ἐναγεῖς; ἔχομεν δικαιοσύνην ὅταν ἡ διέπουσα πολιτικὴ ἀναγκάζῃ ταύτην νὰ διαπράττῃ ἐγκλήματα; Ἐγκλήματα ἢ δικαιοσύνη! Τάλαινα Ἑλλάς τί σοι ἐπέπρωτο ν' ἀκούσῃς καὶ νὰ δοκιμάσῃς!! Δὲν εἴμεθα ὑπερβολικοί· ζητήσατε τοὺς λόγους τῶν συχνῶν παύσεων καὶ μεταθέσεων, μεταβῆτε εἰς τὰ εἰσαγγελικὰ καὶ δικαστικὰ γραφεῖα, ἐξετάσατε τὴν θέσιν τοῦ διαδίκου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀποκρούσατε τότε τὴν φωνὴν μου μετ' ἀγανακτήσεως· τὸ δέχομαι εὐχαρίστως, εἰάν δὲν πεισθῆτε ὅτι ὄντως ἡ δικαιοσύνη σφαγιάζεται, ὅτι ὄντως ἡ διέπουσα πολιτικὴ κατέστρεψε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Καὶ δὲν εἶναι σφαγιζομὸς τῆς δικαιοσύνης, ὅταν αἱ εἰσαγγελίαι τοῦ Κράτους μετεβλήθησαν εἰς κομματάρχεια; ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἐκσφενδουίξῃ εἰς τοὺς δρόμους ἀνωτέρους λειτουργοὺς ἐγγηράσαντας ἐν εὐδοκίμῃσιν καὶ ἀρετῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν; ὅταν ἐπίσης κτυπᾷ κατακέφαλα, οὕτως εἰπεῖν, πᾶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπάρχον ἠθικὸν στοιχεῖον; ὅταν ἀποκεφαλίζῃ χάριν τοῦ εὐνοουμένου αὐτῇ τοὺς τολμῶντας νὰ ἐφαρμόζωσι τὸν Νόμον καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον των; ὅταν ἐπιείῃ τὴν σπάθην ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐκείνων οἵτινες ἀρνοῦνται εἰς τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐξουσίαν νὰ διευθύνωσιν αὐτοὶ τὸν κάλαμον εἰς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ ἰδίως τὰς ποινικὰς;

Ἐὰν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἡ παράλυσίς τῆς δικαιοσύνης συνεπάγεται τὴν παράλυσιν τοῦ δεσμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἐνότητος, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὁ τόπος τῶν μαρτυριῶν, πρόκειται κατὰ κακὴν μοῖραν καὶ τοῦτο ἀκόμη νὰ μαρτυρήσῃ, καὶ δυστυχῶς ἤρχισε νὰ δοκιμάζῃ τὰς θλιβερὰς ταύτας συνέπειας. Ἡ φυγάδευσις τῆς καλῆς πίστεως, ἡ αὐξήσις τῶν ἐγκλημάτων, ἡ ἐνθάρρυνσις τῶν κακῶν τάσεων, ἡ πρόοδος τοῦ εἰς τίνα κορυφὴν ὄρους ὑπάρχοντος ποτὲ ἐγκλήματος τῆς αἰγμάλωσις καὶ μέχρι αὐτῶν τῶν μᾶλλον ἡσυχωτέρων καὶ μᾶλλον ἀσφαλεστέρων θεωρουμένων πάσεων τοῦ κράτους, καὶ ἡ καταστροφή καὶ ἐξάλειψις ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν πάσης ἰδέας περὶ τάξεως καὶ περὶ δημοσίου ἀσφαλείας, ταῦτα ἅς πείσῃ τοὺς ἀμβλυωποῦντας. Καὶ δὲν εἴμεθα εἰς κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν ὅταν οὐδαμῶς ὁ Νόμος ἐπιβάλλῃ τὸ κράτος του; ὅταν ἐγκλήματα διαπράττωνται ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης; ὅταν ὁ ἀντίπαλος τοῦ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ πίπτῃ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ θῦμα τοῦ ἐπονειδιστέρου τῶν ἐγκλημάτων τῆς δολο-

φονίας, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐσυνήγόρει ὑπὲρ τῆς ἀληθείας διὰ μιᾶς ἐφημερίδος, οἱ δὲ αὐτουργοὶ τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος καλύπτονται μὲ τὴν χλαμίδα τῆς φαυλοκρατίας, καὶ ἀδυνατεῖ ἡ δικαιοσύνη νὰ τοὺς συλλάβῃ εἰς τὸ πείσμα τῆς ἀγανακτοῦσης κοινωρίας; ὅταν πᾶν ἱερὸν καὶ ὀσιον πᾶσα ὀρθὴ ἰδέα καὶ πᾶσα παρατήρησις ἀναιδῶς χλευάζονται;

Ἐννοσοῦμεν κἀλλιστα ὅτι αἱ περιστάσεις αἱ σημεριναὶ ὑπηγόρευον σιωπῆν. ὦ! τὸ ἐπεθυμοῦμεν, ἐπιθυμοῦμεν ἐκ ψυχῆς οὐ μόνον χάριν τῶν περιστάσεων, ἀλλὰ καὶ χάριν αὐτῆς τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως τὰ πάντα νὰ ἐκαλύπτοντο μὲ τὸν λίθον τῆς αἰωνίου σιωπῆς, ἵνα μὴ ποτε δοθῇ ἀφορμὴ εἰς τὴν ἱστορίαν νὰ περιγράψῃ δυστυχῆ περιστατικᾶ, τὰ ὅποια ἀσχημίζουσι τὴν πατρίδα μὲ τὸ «ἐσφαγιάσθη ἡ δικαιοσύνη ποτὲ ἐν Ἑλλάδι.» ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ σιωπὴ ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ὄρια. Καὶ πῶς νὰ σιωπήσῃ τις καὶ νὰ ὑπομείνῃ ὅταν αὐτὴ ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων ὑψοῖ τὴν φωνήν; ὅταν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις προχωροῦσα ἀνεμποδίστως καὶ ἀνερυθριάστως εἰς τὴν ἀποστολήν της ἐξήντησε διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων πράξεών της καὶ αὐτὸν τὸν τελευταῖον κόκκον τῆς ὑπόμονῆς; ὅταν τὴν φωνὴν προκαλοῦσιν αὐτὰ τὰ δι' ἀποτόμου τρόπου φερόμενα ἐκάστοτε δυνατὰ κτυπήματα τῆς Κυβερνήσεως;

Καὶ μέχρι μὲν τινος ἡ Κυβέρνησις ἀπέδιδε τὴν σχολίαν καὶ ὀλεθρίαν πολιτικὴν της εἰς τὴν ὑπαρξίν της Βουλῆς, ὑφ' ἧς πιεζομένη, καθὰ ἔλεγεν, ἠναγκάζετο νὰ ἐνδίδῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν βουλευτῶν· τὸ τοιοῦτο δὲν τὴν ἐδικαιολογεῖ θεσπῶς, ἀπέναντι μωρῶν μόνον δυνάμενον νὰ ἔχη ἐπιβρόχην. Ἄλλ' ἔστω καὶ τοῦτο ὡς ὀρθόν· τί δύναται νὰ εἴπῃ τῶρα ὅτε Βουλὴ δὲν ὑπάρχει

ἀπέναντι αὐτῆς καὶ εἶναι, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἐλευθέρα εἰς τὰς ἐργασίας της; Δὲν δικαιούται πλέον ὁ πολίτης, τὸν ὁποῖον μέχρι ἀσφυξίας πιέζετε διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων βαρῶν σας, βλέπων ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῶν ἐνεργειῶν σας τὸ κακὸν προχωρῆσαν εἰς τὸ χειρόν, νὰ θρηνήσῃ τὴν τύχην του, καὶ νὰ εἴπῃ ἐν τῇ δικαίᾳ ἀγανακτῆσει του, ὅταν καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην, τὸ τελευταῖον τῆς παρηγορίας του καταφύγιον κατεστρέψατε, δὲν δικαιούται λέγω νὰ εἴπῃ, ὅτι τῇ συνεργίᾳ κακοῦ δαίμονος, ἐξελθόντος ἐκ τῆς κολάσεως, συνώμωσαν οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ν' ἀνατρέψωσι τὸ πᾶν καὶ νὰ παραδώσωσι τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον ἔρμαιον εἰς τὸ φάσμα τῆς ἀπειλούσης ἀναρχίας; Ἄς εἴπωμεν μετὰ παρρησίας τὴν ἀλήθειαν, ἡ κατάστασις τῆς πολιτείας μας, ἡ κατάστασις τῆς ἐκπεμπούσης γοεροῦς θρήνου δικαιοσύνης εἶναι ἀποτελεσματῶν πράξεων τῆς διεπούσης σήμερον τὰ κοινὰ πολιτικῆς, εἶναι προῖον τῆς θελήσεως καὶ τῶν διαθέσεων ταύτης. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ μόνη ἀλήθεια, διότι οὐδεμία οὐδέποτε Κυβέρνησις ἄλλη προέβη εἰς τοσοῦτον θράσους, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην νὰ βεβηλώσῃ. Ναι, ὑμεῖς Κ. ὑπουργοί, εἴθε ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ὅταν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης κἀθηται, κατὰ κακὴν τῆς Ἑλλάδος μοίραν, ὁ κομπογιαννίτης ἱατρός Λομβάρδος, ὅστις ζητεῖ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ φαρμάκου, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἔδιδεν εἰς τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀσθενείαν του ὅταν αὐτὸ τοῦτο τὸ φάρμακον προσφέρῃ σήμερον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ζητεῖ τοιοῦτοτρόπως νὰ καθιερώσῃ τὴν αὐτοδικίαν, μὴ ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἀποτυχία προσβάλλει μόνον τὸν πάσχοντα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ

σὺν τῇ κοινωσίᾳ ὀλοκλήρῳ καὶ αὐτὸν τὸν ἱατρόν·
 ὅταν παρερμηνεύοντες, χλευάζοντες καὶ παρέξη-
 γοῦντες τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοθέτου, ὅστις προῦ-
 ποιίθῃσι πάντοτε πρότασιν τῆς προϊσταμένης ἀρ-
 χῆς, οὐχὶ θεοβίως ἐπιβεβλημένην παρ' ὑμῶν, κά-
 μητε κακὴν χρῆσιν τοῦ Βασιλικοῦ προνομίου καὶ
 ἐξαποτῶντες τὸν Βασιλέα, ὃν θεωρεῖτε ὡς ἄγαλ-
 μα, ὀδηγεῖτε τὸν δάκτυλον Αὐτοῦ κατὰ τὰς ἰδίας
 ὑμῶν ὀρέξεις, παύοντες ἀδιακρίτως τοὺς δικα-
 στικούς ὑπαλλήλους, τί καλὸν δύναται πλέον νὰ
 προκύψῃ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην; Ἔπρεπε νὰ δοκι-
 μάσωμεν καὶ τὸν νέον τοῦτον τρόπον τῆς διοι-
 κήσεως, ἵνα πειθῶμεν ὅτι ὑμεῖς οἱ Κυβερνώντες
 καταστήσατε τὰ πάντα προβληματικά. Ἐλθετε
 τέλος πάντων εἰς ἑαυτοὺς καὶ σπεύσατε νὰ ἐξι-
 λεωθῆτε ἀπέναντι τοῦ ἔθνους διὰ τὰ πρωτοφανῆ
 κατὰ τῆς δικαιοσύνης κτυπήματα! Ἐλθετε εἰς ἑαυ-
 τοὺς καὶ φροντίσατε νὰ παύηγορήσητε τὴν τε-
 θλιμμένην δικαιοσύνην!! Ἐλθετε εἰς ἑαυτοὺς καὶ
 ζητήσατε νὰ ἱκανοποιηθῆτε ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ,
 ἀπέναντι τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἀπέναντι τοῦ ἀπο-
 δημοῦντος Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τὸν ὁποῖον
 θέλει καταλυπήσει ἡ παρουσιασθησομένη ὁσονοῦ-
 πῶ ἐνώπιον Αὐτοῦ πενθήφοροῦσα δικαιοσύνη!!!
 Ὅχι θεοβίως αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Γαίτα.

Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι ἐλάχιστον προσβάλλουσι
 τὰς αἰσθήσεις μου τὰ θέληγτρα τοῦ ὑπαλληλικοῦ
 βίου, τοῦτο ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, μὲ τὴν
 προσθήκην ὅτι τὰ τοιαῦτα θέληγτρα χαρίζω εἰς
 τοὺς δυναμένους νὰ συμβιάσωσι τὰς ὑπαγορευ-
 σεις τῆς συνειδήσεως μετὰ τῶν ἐπὶ τὴν δικαιο-
 σύνην, ἐξασκουμένων ὑπὸ τῆς φαυλότητος, πιέ-
 σεων, ἥτοι τοὺς φίλους τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν,
 εὐχομαι νὰ εἶμαι ἐγὼ τὸ τελευταῖον θῦμα τῆς
 δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας· εὐχομαι ἀπὸ καρδίας
 ἵνα, ὅσον ἔνεστι τάχιον, τεθῆῃ ἐν τέρμα εἰς τὴν

)(61)(

ἔξακολούθησιν τοῦ μεγάλου κακοῦ· εὐχομαι ἵνα ὅ,τι τάχιον εἰσέλθῃ ἡ πολιτεία εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νομιμότητος, ἀφ' ἧς δυστυχῶς ἐξῆλθε, καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀποκτήσῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῇ περιουσίαν. Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶν ἐν συνειδήσει ὅτι ὡς λειτουργὸς τῆς θέμιδος ἐσεβάσθην καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἐφύλαξα τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου ὑπαγορεύει καὶ ἐπιβάλλει εἰς πάντα ὁπαδὸν τῆς, ἤτοι ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκόν μου, ἐπανέρχομαι εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν εὐρίσκει πᾶς ὁ μὴ αἰσθανόμενός τι τὸ ὀποῖον νὰ διαταράττῃ ποτὲ τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεώς του.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΘΝΟΣ